

№ 50.

І. Рамк.

1

Світлана Сергіївна Криварова
у Бровинах, в місті Києві.
(у Бровинах зі своїми дітьми)

Того самого дня вивезли нас до Тардугени і ^{1 ситор 3} туди посади-
ли до свикотиника, однак по двох годинах на
псаданні українського Коменданта сир. Тардуги,
який відпустив нам свої мешкання, переселив
нас туди. Там могли ми, ~~хотіли~~ і не в ар-
мію, вільно ходити по городі і приймати
без обмежень відвідини знайомих, а навіть мене
срочно розмавляти.

[illegible]

ми цією зрозумітим, навіщо гетьманська ¹Сторб
~~так~~ ситарає^{ри} докупити селами, ^{влада}таким
кортюкми посідуваннями і в тім ²хві
на ³же, щоб на довший час скампанію-
вати і здекретувати в масах, українську
державність. В Тринуї, від огевидів мопка
було довідати ^{ри}, про дімність цих геть-
манських карних "отривів", про Каюрих на-
милити-муть селами, дові роки. Скаради-
си вони з селами ⁴веків сусілюності, ⁵уар-
ських ⁶орієрив, ⁷бувших ⁸пангарів і ⁹таки
просити ¹⁰банетів, ¹¹жарних ¹²насеви. Внаслідок
в селі, ¹³жарних ¹⁴від, ¹⁵мізвір, ¹⁶новодим ¹⁷се ¹⁸визав-
¹⁹же, ²⁰аретувати ²¹зовсім ²²невинних ²³людей,
від Каюрих мопка було ²⁴могівати ²⁵се ²⁶визу-
му. В Трапесовім ²⁷новітій ²⁸всавив ²⁹се
своїм ³⁰"корвнати" ³¹жарних ³²отривів ³³же-
ленюк, ³⁴бувших ³⁵пробокатор. При ситаню
"Контрибуції" ³⁶були ³⁷келимосердно ³⁸молила-
ли, ³⁹кідн ⁴⁰за ⁴¹жмиче ⁴²паневою ⁴³мачіву?
Наситав ⁴⁴ка ⁴⁵особистих ⁴⁶порохунків. ⁴⁷Потрабувати
паневкий ⁴⁸мачіву, ⁴⁹мав ⁵⁰каюру ⁵¹Контрибуції, ⁵²орка
Контрибуцію ⁵³сичам ⁵⁴по ⁵⁵наслідиватій ⁵⁶гасті
від ⁵⁷тім, ⁵⁸що ⁵⁹щось ⁶⁰посідає, ⁶¹Кам ⁶²тім ⁶³тім
дійсні ⁶⁴градітєники ⁶⁵хорим ⁶⁶безкарно, ⁶⁷іх ⁶⁸не ⁶⁹гінати,
бо ⁷⁰не ⁷¹має ⁷²в ⁷³тім ⁷⁴Користі. ⁷⁵Дуже ⁷⁶гасті ⁷⁷зовсім
невинний ⁷⁸селам ⁷⁹мучів ⁸⁰продати ⁸¹оситаню ⁸²Ко-
рову, ⁸³щоб ⁸⁴замати ⁸⁵їти ⁸⁶Контрибуцію, ⁸⁷сичам ⁸⁸тім
Кам ⁸⁹тім, ⁹⁰що ⁹¹наградив ⁹²і ⁹³зодре ⁹⁴хиродів, ⁹⁵сичам

і вітчину?

Стор 8.

З цirkним споминами кудав в геть-
мановку - дертаву? Які назії були вже
в р. 1817, і тоді, коли приходив в кнота-
ти на учительських курсах, а то енер-
гичною українкою манує самотнім
гетьманом за підмогою німецько-австрій-
ських бабків. ^{сприймав}

В Жиринці збудав парією арештованих
з Олонецької, між ними двох моїх знайомих
Гашчан, один учитель в учительській се-
мінарі, другий уредовець в земстві, ареш-
товані повітовими ситаростами за це,
що ~~переводили~~ ^{міських} українці заміно в
~~таких~~ ^{міських} установах, ~~яке до гетьман-~~
~~ського перевороту~~, сиділи з потімні в
Олонецькій тюрмі, тепер везуть їх
до Кнота.

Григорію мені на думку слова:

Григорію свої власні діти - - -

Хмелева 1920.

100
Монахиня Шафопрак
(Берм.)

№ 51.
Возвратъ съобщаю.

Сен. 2-43.

Було се осенню 1914р. коли були дійсно грізні.
 Тень день, коли мене сонце золотило мене
 ти пролінали вершески дерев, а вночі
 дозрівали осінні плоди, далеко на сході
 ірешіми гарматні та невоюїм миря.
 Наше військо переходило цю дна камонна
 до сьог, та не було їх багато в порівнянню
 до тої страшенної російської навали,
 яка гейби вовки єрманці збирала ся
 на пограничу. У воздузі розносилось без-
 паєтакне краканє воронки, а чимсь
 стадами літали і скикала вовків
 єрманців та вірлів бистровірних
 на перші жертви полемих жовкірів.
 Була глибока осінь; дні були, красні, сонячні
 і приємні. Осіннє соніко не пекло а гріло
 і освітлювало землеку, на якій золотили
 ми насогками проєтвалились пола вкри-
 ті жовтими бадиллями барабани, та ми
 шались до сонця похили колоски снігого

проса. Людей не брали ся робота, а віку.
 вам акогось нещастя, що туди туди мало
 знайшлись тязькими каменем і на
 серце. Велике сучини. и зором обкидали
 свої обієкти, а ще тилькіше покла-
 дали на схід де росла, розросталася
 велика каська хмара, що в недовзі мала
 гейди ака лавіна залити ціну Галичи-
 ну, і опертись аж о Гєсєкид зелений, як
 гарно пише поет мовляги:

Гєсєкид зелений
 в три ряди саджений
 Гєсєкид били тобою
 бою ся розбою....

А а скорю: Гєсєкид зелений не одного зров-
 ніфа тємня кровця зрєєтє тєвою земе-
 ну мураву, а ти сам покрийє ся почи-
 лами та муфєними берєзовими хрєстна-
 ми. Не попи з коротвами будувє ховати
 тємих молодцєв, аєє сєрєд рєву гармат

зношу скреснірів і тріскоту криків будуть
 токарні-пофранні конати сестри ми
 шайми ми не похитали своїх пофран-
 тивів. Незамисне рідна не вика за ре-
 ний не закрив карак рий неросрива
 і не китайкою покривить црне і не
 козацьке лице. а мурені сра вийте
 козацькі ані а вівки сіраманці і врукі
 нерозносав єдікості по добрах та в ру-
 гах.... Не са вон погали зрати гарни-
 ти а вєні зарека темними когали
 погали сьвітувати небо. в знав, що
 козпосав сираними веру з. похваля-
 ти. Все не сила була мийй палій
 гореній здержати страшику похове-
 навалу, що вину не знала розійшовише
 з своїм похаді..... Війська ворожого
 було незліченна маса, що тирла без вину
 на наші слабенькі ради. Сир не диво
 ешня Родя в народ цю і казати

як од зброїнистості сонця та які зорі, де
 пелікає Гибелю Вездерхителю. А коєм ух
 лади владіві вийшовши на чин соборю
 з коного як на таврі розкладає ся сонце
 розкинене в хвіст. Чиме село немоє вий
 закликають "вигдари" свою прсесту а цирю
 розсвчу. Часе от афезні дідагани мішки
 і обави похитують, а їх похитижені сна
 збігають, що не мають таври перекоси
 аки за тої коронквейтас. Акаєв задума
 очотися на їх галвах, і свинні петріоти
 згодом вбавь вигадують, що на дані
 стане ся з ними, та з їх полемі покані
 ням... Не вкє і змисел іч раз на все пот
 тити з власного життя ворога, що знає
 і війну не має у волюному поході. А не
 гавка подів, що і власним очима отадає
 не вілне утверджує на їх вуду, що ми
 не їз на все поканує їх наші війська
 зступати між ворогам. Знім заміни

але томага карбу не великий і об'язок не великий
до добросовісної відповідальності. Як і вів
навіс Ворожа від того жорстокого об'язку
і кину не має відповідальності ^(виправдані) і кину
немає ніяких претензій з боку власних.

Трапиди намерав вмерти Ворожа до того,
конті вів він хотів бути можливим
і собі того відповідальності свій обов'язок.

Тоді був підписався Михайло Ворожа
і його таємні брати. Були си наші менеджери
содержимі підписувати і дати, коли вів
Ворожа отримав наші кошти.

Кто не був загав і вказів підписався.
ни то той і казав не знає ми не їх
знає і об'язок. Не карбу вів і в об'язок
вимагає пошуків, якого можна було
сейчас відірвати від нашої нашої
са (українці) і вів і вимагає таємно
показати, пошука, а наша українська
вертика, митка і вів і вимагає.

на яку зовсім не ізданими і друченими.

Бач же як дуже несподівано, як новина
що то р. Збара за нею сама, мо на від
борони. Було сподівалося на квартиру. Наказав
як можна публікувати не виступати за історичний
рає його небути. Сподівалося певно на новину
замурованийі не на а. Сподівалося на новину
чужин, що так, завдяки новинам: зовсім
інакше же розвинутихся є. Наказав. Се
вже лише зовсім українська вдача так
і міняє, що се може копію виходити на
тифних стосах українських і чужинах
всередині в несподіваних положіях.
Прийшло в хаті, розвинути новину
яку і вже щоб там не перемогла на сер
цю як бачи заговорили. Творе, якого са
мару побачи на ній хаті - творе, якого са
українськи, хотіли бачи козаків
мроху новину, ми ж зовсім того не бачили.
Одного. Творе, якого са всередині чужини

що своє речення дитини на Україні... а ка
 йко з хірка, і кілько коївши мимовісти.
 А там вже зібраних є вуршок вийшли
 і садожок (пиріжки, пиріжки, за своїми вимі
 реннями.) і не сміло рознести їх, і гарно
 саривна. А що за голоси? Дуже заманливі
 і кої то вже кінка кілько метрів роз-
 косилися іх дзвінкі голоси мислову. А.
 Табавно, що то військові пиріжки, а не чи
 так сариво сиваючи. А час найкраще
 вишкарений хор не викине нічого, що не
 цвісти може. Творе неважко і сивом сиву
 вався як то голосні сміх і пиріжки
 дитини і так хороше сивати. А в
 і сестри позначили мисли з кінськими
 сиваками, що намерили до каменів
 і холушки поребівий паври; так і тв
 було подумати голоси, що поребівий
 тв, що тв не може, а англійський хор
 сивав величави всім урочам Твору.

Се не такі зацікавлені вичко як там,
 Зіжакі ідуць по білій, асими губами
 та видозають нині козацьку, суну, миль,
 дину.

Був сей К. навесного побіну кохань сина
 Пашафранскій. Не зне хемисей іону;
 коханав свій вік раздо козубенською мо-
 тою по кохані. Був як то козацьку
 з пурок та з пурок... Морсе зне хемисей
 се влісній хемисейкою, але ніколи не
 на селі. Бор нині його іхав сине нис-
 тини доходу для него. Так, Пашафранско-
 му жилось як в Того за дверми. На в-
 шов нисе до кося усе рідувався з кінем, а
 бини того з кованством вкрити так
 до божиць, що нині все до найзаможній-
 ших багів села. Знову мав не велику,
 зруб з кімкою та ниром інівики, зони-
 рух найстаршого сина сина козака.
 Що вше радівана сина з сина того

хотіла ані жодної речі. Потім на чужині рік
мила і ані а сла розуміла не
нових речей. Було за тих часів
мішки вишивали на чужині скликаючи
подруг на сучасні в'їсе ані новини
хотіла за нею. В'їсе і Гані і румяна
вишивала, та крізь всім починала
ли не відчувати старості з в'їсе і Гані
з нею неба зростила всіх людей в'їсе
страшна про війну. О'якого то голосу
на та м'яку було по всій землі...
Не було майже хати, де не вишивали
жакет мамі сини і дівка мурка ані
жакет мамі на війну. Умовляли
одне одного синуток і дівчат заборонити
кожкому собі в'їсе х'їмі. Зокрема
кожде працювало з'являлися і ми
може раз на все. Невісти ходили по за
х'їмі і спокійно задало їм шест
своїх мурків. І бачи в'їсе в'їсе

в церкві, доловика, а ким уривав на суч.
 су божу, аки гравила за зорю вна-
 нна, що вкоротити нам вартування
 на кривавий маневр. Нама бачив в
 його парого широкого, що ким
 гав несе іконою Трехетної і заповне
 до неї софити малює, щоб ми зорювали
 вартування домі. Зор мурчало був
 а тильохав не зорю бачи а слези
 а кривою мочини по його поровна-
 вати серйозні мучо. Той нав того
 плакати. Той же стоні по
 гіткою імако в хмолці і в дівчак
 одно ким в руюго тусакон а їх бле-
 кують вна пошадати по на сноту
 Трехетної, по на тана, що як
 захопився від талосного нмчу. Нмчу вресі
 гравування до фіаку що з вна намо-
 ськими гіткою змівана з крам.
 Зодіотмента сноту фамі тана

на їх захиста став. Зробивши
отимчас все розуміючи, хто ще по
стане, а що буде сім'я. Поклавши на
себе і на своїх дітей.

Три і козаків вбив в баранків шапках
і на своїм нирках з добродієм, що
хотіли вбити його.

Зем'я. Високі іх: отже в їх
іх в кожному місці. Зробивши
ковеский міст. Ізза великого заміка вліз
іх на сучасності і не заміслюючи
м, як з його і на великому косяку вліз
на підвіс. На Французького молодий
сидіти. Що тільки ще в розумі
матері. Тоді молодий покласти
вбивати велике заміка вліз. По
говоро з його, що вліз і отримав
на некалька та вліз за вліз. По
ти його вліз на вліз, і вліз вліз
іхав. Зробивши велике і не не

Зрание. Это в самом деле блгу. Среднее.
Коту, челокопостный, корявопостный, по-
суба на него усталая сполна в кинес
травяной усталой. На кинес поспод
похороны блгопознати что:

Діючої історії, Гамської

Асіо бумі нонні

Уссуловъ шадъ гостра

Архиепископъ Лаврентій

Другого кінця колонни

Суджикова глава

Вам же не отказываю

Thiers Lykaios

е. На к с е л о в і в, який виховався серед
тмистого українського степу, до лагідної
звички козацької війни, до тихого та-
какого засівала поле. "Вдана під сла-
вий сарматський, добрий повний. Соки,
а при боці тмиста гостра та тмиста,
що спадом звисла на двох дні"

горних річок, що спливають на обох
бікках перевертувалися на грудях
і на плечах... Все вже втрапивши ки-
кав свого поставого з адань козак на
розділ "Лані Масфранської", що єको
вирвали коней і цупили їх достайні
а самона сандана почесно всім в тану
на посадим на покутю на найпокофній-
шим місци. Так Масфранська на пер-
шим погляд побачивши ставного санд-
дана спанула паруми, а на її мо-ко
вспетувши в розбійний румянець. Пожа-
ді річки побігли горнозробою козака
не мало застав в її серце а нова по-
решта, кородна так принала її до
вподоб, що здається і рензі нї слухама
тих щиботливих слів, що западали їй
губою в душу.... Радні гостинко прина-
ли сандани, а дізнавшись, що він не на
кофотний рає, але на все хоче у них зїсти

здибу
 у них з'являлися не мало чудувалися.
 Запам'ятовує і в'їри не мали з'являлися чуже
 з'являлися крафти москв. заплата, але
 коли він пораз дурний за в'їв що його
 неїм з'являлися інші дачіше поїмів з москв.
 ними і Бог вість за в'їв що на заплата
 на амертв своє з'являлися, з'являлися і в'їри
 ми і на добре розмовили нашого козака.
 А зорююка Ганя свого поїмала на ставці
 козака; ми правді риким і в'їв одушу за
 на в'їв розмови красавиці не мало,
 бо ми несли і з'являлися щоб розмовити нашу
 Ганю та розмовити про її з'являлися...
 Сми Масфранський був словіком, зкий
 мило тою, що був заморкким і осидатся
 з'являвся всім серцем та душою. Коли пога-
 дав, що він небагато розбогатіє на всю
 губу, а тоді ми. Доромо сирефесиле см
 не хотіли ширатимми ласки у накован
 Масфранського. Нічо не в'ївимо поїмала,

як паровик великих, арних коней. Сік
 неуклемих наушок під мувафеску хвилю.
 С'їсе хітми видалися йому сунітві.
 акиф сагдам ширинке мілськи та
 зрадити його недовзі... Але ні не зра-
 дились софотівий, бо прикувана його до
 Масфранського його сotka, слава краса.
 миль на всі соокарині села. Віз туди
 шався жемораї у Масфранських.
 С'їсе не зрадив що знавсь мілна
 робота, бо виконував її за него моно-
 ртні сагдам. Кипирій же з іса і масфран-
 адава, що и не зраджувати. Скоро мілськи
 відмислав, не тільки ій поророжі, де і са-
 мішов новий масфранський збуї збуффом
 в руках вайок на прохолодку. А і шир
 в тій сайку був, нестий рай. Соце
 сїїне хмільнось ^{кільномісь} до заходу, повагом зати-
 рамо ся до своєї заломної пача ми, зводи
 тими відногами по фрескнім ході.

Яке велике око надбуралося до заходу
і своїми верховими гугами освітлювало
верхи дерев. А дитинки чистими фізико-
математичними голосами і нагадали чужої
природи, яко ось саку величчю. Зрештою на
дереві переміталися сорочко-скоропучки
і на їх вершечках можна було бачити
сойки. Була над Гресьолушем вайку.
Зрештою така, та така висока, що
своїм верховим хмарами досягала.
Душно було в ній зрештою, так що
не один, але й кілька людей могли
в ній поміститися. Око то пошуку-
ло нашому козакові на сховах свого
солдацького одягу, не то одягу, але й
чужої козацької зброї, брав згостившими
набоями. Зрештою загав нами козак
і провадивши туди сільське фермерство.
Потім звалилися по селянське і відірвалися
того було надружно відірвалися хитрий,

дівка Печерий зобачений зір, зрешта мав
та й кинув на віз зра здрядувати моло-
дого саграма. Он який загави сь зир
Масфранського ково зрештими: він розрече
ся та розбавить це білше ніж перед-
ше. Здавалося не нов'його часи
зрештими на своїх лотерейних вісницях
ізза моря, щоб та сон домо дами тами.
Миз Масфранському. Сиди мисля
сфранко перелув що має бути сфранко
й нов'явки нимко до своєї тами.
ка нахрещувавсь в санданське плаття
і фаном зрештими санданським іхав
своїми нахми кіними по сфранко
мужи та виру зирого нимного. Камор
кава та жув вєкого добра мори без
черепоки заїздив на добре знане собі
подвіти Масфранського в санданське

до його команди. Але не довго перебували дру-
жними поміж нашими приятельськими. Зах-
лащились нею; биликавці немов'якії кри-
чали в'ляти нею, а інші згогнати. Зго-
товані наемало поміж нашими сер-
йозними друзями і понісся донос від ^{нашого} ~~нашого~~
Ворога донос за доносом до етанної коман-
ди до Товарища на с'рранка дефертила.
Бі була зворотна точка, а за що навела
спрашну нечашість заданого вояки на
чле серо К... а головні на обох. Зворотна
і тиса, та на Маєвського. Але і
дубний був наші с'рранко звороті в'дати.
Б'гаді задуми р'ногма на його високі
золі а в'р'к'д'd'
подорож. Головік хитрий, проворний, а ч'д'д'
т'д'd'
не так легко дов'ся зловити в'їтку.

яку на чей ставили його поведати...
 тей... Це одна кіт солодкою молодого
 сну, це одна кітна мрія, а все захна-
 йшлося все небо, замислюючи біжати;
 загонити кіт і поспати зрештою коро-
 ди на подвір'ї Воюки та Шерфранско-
 їкі з'яли ту кітну брзу... Тересна в ко-
 ту кітну і давний предивний сон прики-
 ся йому: Все спало йому під горою,
 жиди, що пошукували за ним. Ракон
 жакенко возновідає с'рако свій сон
 своєю цирою приналежності. А все
 коє нечасно сиріне тебе мимий дру-
 жакі йому поварши. І у сани багу
 що не добро вгугує свій сон, а всамого оже
 і оти забігали од зносини на події.
 Не айко він все перемикнувся. Ніче при-
 нано серйозний вираз, цирою сиріній, що

змішане, од задуши а зирдний усема
мотив на його усема. Так се на мене
хтось зробив донос. 'Зробив? так хтось
а такий і ^{його} сорі мов мейн аги
тільки у відроді вишадати того доко-
зика. А докозик був так блиско,
блиско ось тут за метиша. Та не
знав козак сфранко. 'До рима, що хитрий
був зб'єса нам сфранко, а а кое так на
тільки душку не миг збачити свого воро-
га. Ворога був ний. Роді було закинути його
моє у вітвешві. Зате там можна було
всіх нийм і полку закинути, ось що не веде.
ік еній господарки, доми не шити, та вже
у громадські сирани полагодкував можно
і дуре совісно. Про що галазд мизнав, що ^{моя} ^{моя}
сфранко Жодити не мов молодий бигос по
гелі давай сак так голосити урманий

команді: „Ваше благородіє є в нас всім
 такий, а такий салдат, що годен
 по своїй самонамі видбившимся від лівійно-
 го війська. І такий командир, а кинув
 се то мов підірв о кілька степенів. Пере-
 очимо в него заблещили рюхами, щиро-
 сті неш відзнаки, а який він певно думав
 не зацїснєвав салдату де зертнуха.
 Та нащому обрайкові не перебадуно зва-
 жати казати, що на него готовилися
 заєїдка. І кепій і не працують сїз сїз де-
 нійшими дру^{зья}ми всім похвала в свій
 райок до знаменої душавої мим де
 похорода є його збрух. Керуїт скінчу
 зі себе сїнске тїа мїа а похидив є в свої
 війскове. Тїа факори був широкі, а
 і б. по зку вій. кову, а який блищали сїм
 мим насєками єполюти зводного

а на козацьку буйну голову намокрив
 (кашкетик) ~~шматом~~ на а коши видко
 блискучий ~~хрест~~ з нашого за брз чар
 і отягесиво. Його смуглий стан оче
 собував величезний широкіший а гелез ода
 рамена переходили рішучі на кінці
 яких звисали шабля, як гарька оти
 а як они величаються в нині ^{осмислено} шматки.
 Підкресливши форми вус та підкресливши
 пурпину, що сягала до гого нашого
 війна став збрисом в руках як той
 промалюваний герой з турецького риссу
 "Бейли". Он думая собі темер би пона
 нутти Вролі або Шасфракському на
 такого війна то відхотілася би і повне
 родити донос на сфракка. Та ніста
 цей не погасав. Яд сьогодні небуло
 було, а вона до мої рменки, цу

Городищенъ ... 10-го Сентября

Городищенъ ... 10-го Сентября ...
... не съвѣдѣвающимъ ...
... ефее. Изъ ...
... по поручку ...
П. Говерефъ

36 29

Франко чинно заїсдає ся на описи Ворони
та Машаранського. Сердце не було певні
завириного дня і він по жини вярвожі
силье не показувався на світи тобтій.
Особливо послидній з них так насмфа-
шився, що як казали тобтій перед
вотками ховав ся перед вівканим,
яким було суржене віро. Николая з'яв-
люго — так він скривав ся в тивниці
перед вівком — неслимком, який покли-
за вєрку ціну вкоромиши йому віку.
На горі держав під тої час втєсєра
Ворона склеп заосмотренний внай-
сонегнійши вкоромиши та вкороми-
сєсєрєвє. Держав ся сєсєрєвє роз-
палєтєв насє вім Ворона таї кїво
Брєсє йому викинути кїво сонєсє
сєсєрєвє на покрїбний тобтєв, який

звучав в його напів. Бувало відчувати
в свідомості дитини посеред нас сусиода
рі за тобтоми халестивий напів. цюко
нухи та сирі огуль немоє сороки та
лине дитину зростають. Точно таморі
та втіся. Молоді дитини ростю сходи.
ла сь до схиету а головне морі' як парол
ни к громади сиравиць музичу от
морі вкрі повно неспроковбуваної ма
ї в колорі таї на дворі хмарою обсядун
обсядунть одієше Ворони. таї давай
вийснити таї хорюводи. Аж сам
м. одієш глядаги на молодері вихи
та викрутаєш. Ви шум не одну вітку
хорювена дівина красавица сирі з мими
зідкашмою ака зростають вітви на вріш
їх перед людськими очима. Розвину

в негій зібрався царю, будино невидний³⁸.
до скісену в негій біла внограна ³⁸Вороги
в таврії дзвоні псідали на розмовляють
що своє іде-ліх, аф туди ек зрюкне
ручниця, раз, другий, третій, так до
крій мамі Тюрка. Стерили в хморо
цусно а курски лентіли скоро та вві
наши са з ідою та сивані сарюк в хану
Тюрки. Народ остовнів. Що се? Ви не
є кришся нами воєки в іску а мені
Біть на Москвіт? Та сиска вкоя. ни
нула іх та гадка, але ні амб іх цус
Бі. не сиванім цуснійме, а по
хмось зрюкне пускає стубіли. Сонце вкр
заходило за обрій лісів та подільских
горбків. Таємно заміншало; одні не
прошангиса розбіжши домів, а інші вкр

по закутках вір-снів-их доріг, зів'ялих
вми тонулину сімської літатки. 39

Варома української мови європейською
мовою, а Варома ж як стояв був на мові
так і вважав собі до Варома. Варома
не далеко, мов не до в'їзду в місто, а
ще до того великий саломок казав
бачу бачу та вважав в його косяки
своїм секретом. Як до в'їзду наш в'їз
не знав, досі ще того самого
журомі в'їз в українській команді
та жасав, що в його м'ї є такий
а такий дезертир саломок що на мові
я на його фронті і мов в'їз
співав на його фронті. Команди
в'їзав с'їзав уривок козаків, які
на мові зовсім дезертир та в'їз

доріжничого команданта. Та наш ефранко ³⁷
не виймав дитини, як була ціла посто- ^{но}
янина на вершину Грелого у долині якого
вився глибоким шлях до Ратина. Не
вдано, що як на тавро вийшло було
полю німкенний фук на тавро тавров
що вів у Ратин. Як подав наш
ефранко що проти него іде тільки
веркесів на волоних конях до аравса
що то насічка за ним вала в то
весьце. Кісе його було так укрі-
те, що тільки той, що до не знав ти-
сколнуї, то його вкрини. Було біла
ноч лежало повно морі наладувати
як сий кіс взяв іль на наших здрів
той почав щемо дити з кіса.

Тоді чі відішли по потицьких горбах заса-
дили бунки мов арюки, та почили
в сторону іздуїв. Закочені з несева црго
миліанного нас. цранимсь нами іздуї
сарма, цо козаки а це й до того брїксь
та коли одна кучма зранима коня,
а друга, а друга козака в ному забір
ли коні та давали ковали зраним.
ак потисли на вороних коней, ми
ак винули сонцями наза в Рани
Роксе Ворони напочи не мали, але
заликовів ному сире, а до мене рївнє
не вергував нами сфранко на віна, а віс
миче ще забранійне наставав на його
феминя. Та не мите сам війни дос-
ув на нго. Був і Масфранський сирма
ком в роксе, а знач, и зводивсь

52
жінки зростають доми нашім. ⁵² ~~жінки~~
що зиронски збори та рідні їм мідя о і
що зиронски єди у насі. Таї все
це умірнати, бо ак миме жорни в їх
нам сагати так доцни невід мим
осудни та сиротні на виду коза
ставав таїжми як ринка, вид
ного вимогодував се і він вже не знав що
вирни для заданої красавиці так
подивсі. Тоуло зійдуться в землі
мику саовіі мицуні не вважати,
жисокого чеїа сяють зрки та мідя
Гоминий розкидає всюди свій наміс.
Він так, а Таї вже баг крає се як
Асока до свого порозлого козака.
В таїжми собі обіймнати обоє жадносі
В на Таї рознов'дає жорни мідя

а ви сі розкаже, як виступили вони на
 Укляйду, як там були виступили виступили
 виступили його баника!... Такі виступили
 виступили його виступили, виступили
 його виступили, а помага так помага
 каминого козака, що виступили виступили
 та осерітани після виступили.
 Як помага виступили виступили
 виступили каминого виступили виступили
 (виступили) щоб ви виступили виступили
 виступили на виступили виступили виступили
 а виступили виступили виступили на виступили
 виступили виступили. виступили, щоб ви виступили
 не виступили виступили виступили після
 виступили козаком. У виступили виступили
 виступили виступили виступили виступили
 виступили виступили виступили виступили
 виступили виступили виступили виступили

Синдас Франко, Корова за Тамона ^{чи 23} сво-
го ханіона та Маскранскій вояко-
воді не вівших показанийних іх
тримати до каменю оленьця 2. Та
муну морфесовенно зрозуміти в сирати
Франко присягу, що вже більше
не буде заїждати на землі Ворона
а вт Ворона присяга, що вже ніколи
не буде доносити на кого державної
команди. Кріс став заповукою мої
обов'язки присяга і його вже такий
зрозуміло морфесовенно врозуміти перші
тутешні урочки. Буди і впро-
й ханскамо покіхати виступу коді,
та ханскамо ханскамо буди державці за нас
що все доводили стовідати рокича а не
тільки державних своїх повнот
що. Мовля в не ханскамо покіхати
ув.

26
45
Тоді вкотре доведеться йти в бік, як вранці
на зборах. Тоді знову з'являється
мир, який єдиним найкращим
Богатством; а вкотре найкраще і радше
і за той зоря нашій полум'я, а на
та Франко. Тоді жінки отримали
вони, а замість знову вранці,
ли як великою радістю наповнились
їх душі. Они були у червоних наповне-
ні жовтими, яка знова загорілася полум'
духа і серця. Тоді почав Франко
Маслянському в його червоній ідеї
і в інших роботах. В, вранці
за дуба і дубаві і в і слова, з не-
залежності своєю пологую саму
в скільки і на не. илюстрація підтримки
своїх і в і, вранці і вранці

[illegible]

[illegible]

[illegible]

та його сирині нелюди те ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹³³² ¹³³³ ¹³³⁴ ¹³³⁵ ¹³³⁶ ¹³³⁷ ¹³³⁸ ¹³³⁹ ¹³⁴⁰ ¹³⁴¹ ¹³⁴² ¹³⁴³ ¹³⁴⁴ ¹³⁴⁵ ¹³⁴⁶ ¹³⁴⁷ ¹³⁴⁸ ¹³⁴⁹ ¹³⁵⁰ ¹³⁵¹ ¹³⁵² ¹³⁵³ ¹³⁵⁴ ¹³⁵⁵ ¹³⁵⁶ ¹³⁵⁷ ¹³⁵⁸ ¹³⁵⁹ ¹³⁶⁰ ¹³⁶¹ ¹³⁶² ¹³⁶³ ¹³⁶⁴ ¹³⁶⁵ ¹³⁶⁶ ¹³⁶⁷ ¹³⁶⁸ ¹³⁶⁹ ¹³⁷⁰ ¹³⁷¹ ¹³⁷² ¹³⁷³ ¹³⁷⁴ ¹³⁷⁵ ¹³⁷⁶ ¹³⁷⁷ ¹³⁷⁸ ¹³⁷⁹ ¹³⁸⁰ ¹³

А що за маленький відносом з цією східною ⁵⁰ Схід-
руки. Любимі подружжя перемістилися чини-
рик, а снується поновлюється. Із
то була сиротина мила кінців, що на во-
дима на них та щемливий дріх. Чесна
вона і але їх щина відома та сиротина
іскієнь мала їх за кордон. Рішівши
хочуть зорити навіть порекуди рісуче-
ний до сиротства, та так розли сироче-
рів сиротини в камасносьру Всей.

І бачив як перемістилися сиротини
сиротини себе перемістилися. Та їх
не було бачити, але що прийшли ви-
ховалися на покідах і до кінця ширі.

Висвітлення свідати покідах і до кінця
всесвітна аз до покідах, то мала
кінців до далекі познані сиротини покі-
дах ¹⁰⁵ für Pöppe und Land (за кінця то кінця)
зможити свої буїні сиротини, або закри-
ти повнірною сиротини.

Зонієї свої додому пошлумах добути мої
 світилової слави, ход за се заплатили
 до того во чиню своєї крові. Від жару
 каюча, за конною пошуками вижд
 а до удичення нешканит з під покрову.
 Коси наїзду раді не просидали фури, та
 колосили на великі слова пошухи фазо.
 оти, що они вбже вільні від наїзника.
 Наїзник був такий потний такий
 невтомний, с ним мотали по пошу
 тали бучи його тасом. Жадко віль
 ний поїзники, він не знесив не любив.
 Бучи сираниа моті, що приєхали
 відкрити Москанив, а се бучка над
 пучайцем. Схили москорова лавана
 за розування вже хлакову, цутицтуні
 лав у часті, моті вперше приїхала
 підсудки цузарів, ціла таку на вешані
 та на цегоу давіах до літерів на чала
 на неспів. та й неспів та й неспів

и артикуляція несподівано повисла на вкрай
похмурій, вгледісній олов'яній, т. ч. повали
козину ехидни від тілогого олов'я
Твій поганій в їх нудасі. А в Корна
тах? там тисячі, великі тисячі
кривірів внаслідок цієї османської
неохоти, оти кривірів від рудної
зая своєї жарини від османської
Серед цієї завірюхи як була обидва
вони отаманими. Тимчасово Антон
намаєрало мовно земною історією
історії, що довіри. Тимчасово
в них єдиної, казкуть деякі, а напад
на вдалу, бачили, але найнекращіше
вони до того ж дивляться
показує з собою вдалу, тимчасово
перонами Тосіо.

53
Bonop. kaprak
(tawryk tucogaw)

Qirobi'g awed.

Qiroptu: 2-4.

98
A small white paper

Погубили, що він все ступав,
Я встану позір-и покірний
Щеде вомде мій привітат
З могили твій жовнір, твій вірний

переклад Зоолог. Музея.

Донгукский шарак

З дневника Зарматика.

[illegible][illegible]

1.) *Хорошо* *написано.*

Дорогою поїду розлютований до дому Батерії безе козак
з повстанцями зруїн внамого до коня половецького
Біляшівка і питає за кріпкою їх Бургоди. Тієїмал
його на сцені міст. Кейловом а с. Корліївкою. Зіг
нат, що в с. Кейліві є дві сотні кіннотин Біляшів
київської. ... Небодзі дестантні Батерії урках од
спиритовани с. Кейлів. Бум, бум і бум, бум.
Спиниен, спиритовані. ... Нам менше починати.

Мо ан міката, ані ковалерія,
Але слава наша артилерія

Місцями туманом містє вно корліївські поля.
Погубає холодний вітерець. — Дягнусь велик да зако
рачим місцями. Пам'ятко ртат на сержанську. Еквас
мунга і жовтє озорнули мене. — Токлописе який
мисцями до Косової Салтанки майнула думка вно
лові... Пам'ятко, там мила — Токлопі, Токлопі і мі
сцями зайшов. Та сходи зоріє... Намі Батерію дані
Бумкарот.

10. IX. 1919 р.

Ермитаж на Кавказі

Дорогому Марку

Сповідання старого пункара Хмар

Кому нам і арт. полк не дає боду зістаті? Може
Ляхові ні аби Біляшівка аби дестантні Кейліві. Кейліві
му кождому! Щоб згорів він пор. Давид аби пор.
Бадін аби неї. Випуск аби хор. Хмара, он
мунга. Поні Хмара, Хмара... Хмару вно в зні
мо був, як дитина а що все на позичці, як крим
Бонсе — як горі. Пун був коло мунга, занув, Хмар
каб, бо зле спиритовані, урзатат дестант а тун
вно мисцями коні, як вітер наперед насидати,
як рвуться мунга. — У тун пому недогода...

[illegible]

[illegible]

Cherue Tegenge!

Ho jorok buabinuun be gab

lungbon Zepk. Kauru & Zepk

Phetun Hy, wuu go no munguun

& Tomy Kauru go munguun

Kucau munguun gash. dogash

Kauru bu gab wuu no m

uunhy zage 1920. re Agpau

Gihure pautuun gab m

a iuean 'jorok gash. dogash

29x0. Ocuu Zepk

39 erepauun no gash. dogash

Kat Xpauu & munguun

Itaika no buabinuun

Agpauun re munguun

Statistik Theopet

6 Xorubue

n Xonauun!

Синдроматический Копонтов

Синдроматический Копонтов
(Синдр. гравит.)

Степан Панківський.

23. марта 1919.р. якийсь польський товчар доручив посмертну картку вченому Панківському - його намері з тим, що "... лежав убитий на горі в Радатках ..." Тоді - ті перші вражіння суїної вістка - немасна мати не була в ній де що більше довідавшись, а отілі - надармо оголошувала в газетках, на дармо пошуквала в списках в Радатках і Волухах ... Тронав безмірно ...

Уроджений 6. липня 1899.р. в Львові - був підним сином нашого заслуженого діяча бл.п. Юста Панківського. - знаємо його і як відзначеного ученика фізії академічної бібліотеки у Львові і як доброго товариша. Знаємо його як ідейного релігійного і ділового провідника тайної Драгоманівської організації молодіжи (Д.О.М.). Знаємо з 1917.року як українського сілового шрифту, а де даліше карійного студента-техніка. - Серед ірві горби непомітних "тихолазів", тихих, ширен-них, що то в свій час ^{працю}переходили школи, університет, а потім ірві ^{масою}школа на академічних вітах, безумовно керуванням вартості праці, товариських зобов'язань і обов'язку - був він все не мав своїми. Це був той "новий головник", який вів в 1913р. в Драгоманівській організації молодіжи ведений бл.п. Василем Даниловичем - на ідеях Драгоманова учився дивитися не світ твєрезими очима і вірили у висновки свої власної думки, в свою власну силу, свої закони, не оглядались на чужий пр-вд, чужу ласку, чужі ідеали. -

При нікчемі товчарі 1918.р. - за Ч.С.С. найшовся на відпустку у Львові. Брав ринку урочень в подіях нощі на 1. листопада 1918.р. і тоді йому судилося бути одним з ^{тих}тубок, що вивісили білякотно, товчарі прапор на львівській вулиці францувів. Передувати даліше у Львові з відношенням Цукуса напружував і борювався по умишній рідного міста. Разом з іншими учився з нею, обидвав його і в армії з відпустів поляг убитий або франкський добитий...
... лежав ^{убитий}на горі в Радатках ... Тронав безмірно ... С.Б.

Мирная Корона -
издана

в Петербурге.

в. Погодин

у Д. В. Золотова

у вкраїніські Птафшми
і Сибіргійські!
(Хрещенна.)

[illegible]

62
Уафогне/шафъ Оуау /

~~256~~
Ма Кибла -

(линеиантла")

Аїле бужді багачі гори порожні мішки,
 Там жорстоко три місяці криваві перац ками:
 Там владася три місяці, зобласть кривавимина,
 Історію Імандити ті гори повинні.
 Гора - горює з Маківки на вій полатути,
 Там сикотил форачис з сіл наплатути.
 Там протупом до вох нал. тинніни;
 Там унцаним з пролі цівчине і річка.
 Іде сміло, в руках зоруб, пани, як лавін-
 "Ідім вперед стіліні мої, на мах-оє інді!"
 Ідім сміло в біг завзяти, то річка земліня.
 Зарід нас ось пивиться, чи москаль валиться."
 Пішли сміло на багнети, Маківку санили;
Унило їх стосорок, свого и доконали.
 Змало тав. ² зорогів много. Бєсь світ ся дивує,
 Як незнаний світу нарід москаля трактуює.
 Ідуть сміло через гори і через руїни,
 Історію привоашують нєньки зкраїни.
 Розійшлася по всім світі весела новина;
 Іде ха до бою з ясним крісом /?/ козак і дівчина.

Сторінка 4. лютого 1920.

Записано підчас лєшетарської прогульки від
 Зарі і Онань жінки Стефана.

№ 55. Антон Срегов

Übergang über den Zbruch und Kämpfe
gegen die Bolschewiken. (16. IV. 19 - 16. V. 19)

Übergang über den Fluss und Kämpfe
gegen die Bolschewiken. ~~Erster Einmarsch~~
~~Erster~~ (16. u. 19. - 14. 19.)

Am 16. u. 19. überschritt das II. Korps den Fluss, das Gros bei Skala und Flussmündung. Dem Korps gehörten damals an: die 3. Brigade unter Kommando des Hptm. Khrutzel, die 4. Brigade unter Kommando des Obersten Indolmet, die 7. Brigade unter Kommando des Oblt. Biron, die 11. Brigade des Hptm. Buzukow. Jede Brigade war ein Art. Regiment eingegliedert; ausserdem hatte das Korps eine korpsmittelbare schwere Batterie u. eine weittragende Batterie, beide zu je 2 Geschützen.

Das Korpskommando hatte nach General Timaschik. Oblt. Wolf übernommen, Generalstabschef war Hptm. Lhoner.

Der Verfügungsstand des Korps betrug beim Übernehmen des Flusses, 42.000 Mann, 8500 Pfer.

de. Als Uebelstand kann wohl nicht mehr als ein Mittel in Betracht kommen.

Die Väpflerverhältnisse nach Überschrei-
ten des Zbruz waren sehr schlecht. Die Bevölke-
rung verhielt sich den Galizianern gegenüber
feindlich und konnte die Väpflung nur
um sehr hohe Kosten erstanden werden.

Am 18. Th. traf das Korps im Kayen Kam.
Podolsk ein. Hier blieb die Brigade III mit
ihren Einzel-formationen zurück.

Die versprochene Retablirung der Armee
fund aber nicht statt. Ebenso stellte sich bald
heraus, dass die Armee Petlura nicht im Stun-
de war, dem Korps irgend wie im un-
geordneten Unterstützungen zu gewähren.

So and. Armee wurde den als den Armee-
Ob- Arme Petlura unterstellt mit welches
unter den Unter den Korps in der Th.

tung auf Proskuraw anbefahl.

Der Vormarsch wurde angetreten. Vor dem Tagesmarschiente das Corps II. Am 29. VII. wurde Proskuraw genommen, die 4. Brigade in Stellung gegen die Bolshewiken bei dem Dyrak, linksseits der Chaussee Proskuraw - Starokonstantinow. Am 30. u. 31. wurden von der 4. Brigade den Bolshewiken 2 Panzerzüge abgenommen.:/

Nach einer kurzen Retablierung wurde der Vormarsch fortgesetzt und zwar hatte das Corps bereits seinen eigenen Kampfabschnitt, getrennt von dem II zugewiesen. Für II die westlich des Corps vorgingen sollten als Brückenkopf zwischen der gabel. Chaussee und über den Fluß vorgeschritten Polen fungieren.:/

Am 4. VIII. wurde Starokonstantinow im

Kämpfe genommen, die Besetzung durch eine Brigade erwies sich aber zu schwach und dem Druck des Feindes weichen, wurde am 10. die Stadt nach Kampf von den Bolschewiken zurückerobert. Die bei diesen Kämpfen eingesetzte 21. Brigade unter Komd. des Mjr. Laskewicz erlitt äußerst schwere Verluste und wurde aus der Kampfzone zurückgezogen.

Am 14. VII. gelang es durch einen unermesslichen Angriff die Stadt zu nehmen, die Bolschewiken in die Flucht zu jagen und mehrere Hundert Gefangene zu machen.

Am 16. VII. wurde Segetowka gewonnen; dort kam es zu Zusammenstößen mit den bereits dorthin vorgedrungenen polnischen Truppen, die entziffert wurden. Die Abteilungen des 7. Korps wurden dann nach Osten zurückgenommen und Segetowka von den CC

besetzt.

Nach erfolglichen Kämpfen an 7. Brigade wurde Kolonne u. Mörser besetzt und die Einnahme von Zytonie innerhalb 3 Tagen an befohlen. 3 Tage marschierte die Truppe infolge der uneben Terrain unebenbaren Weg von Kolone nach Zytonie, mehr als 90 km.

Am 24. VIII. wurde Zytonie erreicht; als erste waren die Pioniere der 7. Brigade eingearbeitet. Schon im Pies Knosow, Gew. Hon. Anst. war die Begrüßung durch die Zivilbevölkerung eine äußerst herrliche. In Zytonie ist der Empfang alles vorübergegangen. Kurz nach der Einnahme der Stadt fand die Defilierung der 4. u. 7. Brigade vor dem Hauptplatz statt. Besonders glanzvoll gestaltete sich die Defilierung

der 4. Brigade unter Mjr. Laschewski, da die
Brigade nach der Auflösung der 11. in Kenntnis
hatte.

In Zytonie wurde die Brigade nun end-
lich eine kurze Rast gegönnt, und konsta-
tierten die Brigaden in der nächsten Um-
gebung der Stadt.

Von Zytonie gegen die Bolschewiken zu-
rücken, war es unzulässig dem wichtigen
Bahnknotenpunkt Krostyn (wird. Zyto-
nie zu nehmen). Die Bolschewiken, für die
dieser Bahnknotenpunkt von größter Be-
deutung war, (Eisenbahnlinie nach Tschow, nach
Zytonie, nach Moskau und gegen Westen an eine
gebrochene Front) führten fortwährend neue
Kräfte aus Moskau heran, um sich da-
selbst zu verteidigen. Die Stärke der
Bolschewiken wurde anfangs unterschätzt

und daher erst nur die 7. Brigade auch
die 3. Brigade eingesetzt.

Da bald darauf auch Nachschubdienst
gestellt wurde, da die Balawiken bei
Korostyn ca 20.000 Mann gegen sich hatten,
wurde auch die 4. Brigade, somit das gan-
ze Korps zum Angriff eingesetzt.

Am 3. u. fand der Angriff auf
Korostyn statt. Die Gefechtsanordnung
war ungefähr: Auf der Chaussee nach Kwa-
si Korostyn die 11. Brigade, unter Führung
des Btl. Tinkel für ca 400 Mann, welche
als volle Flankensicherung gegen Demitka,
und als Verbindung mit dem bereits von
Korostyn zurückgezogenen 1. Korps, durch-
geführt wurden von Osten nach Westen die
7., 8. u. 9. Brigaden. Die linke Flanke, die
das Korps zu decken hatte war vollkommen

frei, da dieselben ihren Vormarsch über
Nowograd-Wolinsk nicht fortgesetzt hatten.
Der Angriff der anfangs gute Fortschritte
machte, wurde aber infolge Flankierung
des linken Flügels durch die tschechoslowakische
Langstbrigade zu nichts gemacht und das
Korps seiner Wirkung beraubt.

Am 17. II wurde Lysenitz genommen und am
Tagesende mit der Stadt Stellung bezogen.

Die Lage des Korps war damals eine äusserst
kritische. Das Korps hatte nicht nur gegen
die von Norden vordringenden Polaken zu
verteidigen, sondern auch gegen eine bolschewi-
stische Armee, die sich von Tschernau aus zwischen
den Ukrainern und unserer Armee den Durch-
bruch zu erzwingen trachtete. Fünf waren die
Kräfte der einzelnen Brigaden infolge der
schweren Kämpfe bei Horostyn und des be-

- 9 -

sich beginnenden Fackelzuges auf Veranlassung
die Hälfte abzugeben. Es wurde daher die
Ablösung des 1. Korps durch das 1. anbehalten.

Während der Durchführung der Ablösung
wurde die 4. u. 1. Brigade von den Bolsche-
wiken bei Tjajonow angegriffen (21. X.) und
zurückgeschlagen. Das Korps zog sich nach
Berdysow zurück und wurden die Brigaden
zur Verteidigung der Stadt eingeteilt. Im
Laden, im Räume Kozatyn, schloss das
1. Korps an. Die 4. Brigade hatte in Ge-
wone die Aufständischen - Gruppe Piaten-
ko abgelöst. ;

Das 1. Korps und die damals selbständi-
ge Brigade VII die bereits im Kampfe mit
Demikin standen mussten unterstützt wer-
den und so wurde am 14. X. das Korps
in ^{den} ~~dem~~ ^{den} ~~dem~~ Winnica dirigiert um an den

Kämpfer gegen Denikin teilnehmen. —
In Dnyprów wurden nur kleine Abteilungen
und Pandurtruppen zurückgelassen. Dieselben
verblieben dort, bis zu ihrer Abberufung durch
die Truppen des 7. Korps.

Das 7. Korps beendete somit ^{endgültig} seinen
Kampf gegen die Bolschewiken.

Die Ausbildungsgruppe und Mobilisierung während
dieser Zeit.

Die Ausbildungsgruppe des Korps, war nach
dem Wankreiten des Trains in Paskow station-
nirt worden. Daselbst befand sich auch ein
Verpflegungsmagazin des Korps, das stets 100-120
Tagesverpflegung hatte.

Der Stand der Ausbildungsgruppe an
geübten Mannschaften war sehr gering, doch
zählte die Ausbildungsgruppe im September
und Oktober 1919 mehr 3000 Rekruten, die im

Raum Proskow-Letysch mobilisiert werden waren. Die Fronttruppen die in der damaligen Zeit desgleichen Befehl bekommen hatten, in dem von ihnen besetzten Gebiete die Mobilisierung durchzuführen, füllten mit den ^{militärisch} Vausgebildeten ihre Stände auf, den Rest zählten sie zur Korpusausbildungsgangwe ab. Gute Erfahrungen wurden mit dieser Mannschaft wenig gemacht, sie desertierten meist ziemlich rasch. Die in Proskow befindlichen hielten sich verhältnismäßig am besten. Erst als auch dort der Flecktyphus begann, begann die Mannschaft zu desertieren. Die völlige Auflösung der Ausbildungsgangwe erfolgte, als die Polen und Demidner Simsk gleichzeitig Proskow besetzten. Die Ausbildungsgangwe mit einem sehr kleinen Teil der mobilisierten Mannschaft.

mit da dazulicht eingeteilten Ersatzkavallerie
und dem Ausbildungspersonal musste
nach Belgien fliehen. Sie trat als solche
keinem Korps nicht mehr in Verwendung.

Bei der Desolierung Puskasens durch
die Polen, was auch das gesamte Truppen-
magazin, das dann als 150 Waggons, Fer-
nährung und Bekleidungsarten enthielt,
den Polen in die Hände gefallen. - ://

Die Ausbildungsgruppe von bis
J.

2) Die Kämpfe gegen Denikins. (bis 15. VII.)

Aus dem Raume Winnica, wurde das Korps gegen die in den Raum Kemerow-Baschew eingedrungenen Denikins eingesetzt. Der Feind wurde geworfen und vom Korps das linke (nördl.) Bugufer besetzt während der Feind das süd. Ufer hielt.

Damals machten sich die Flaktyphus-Erkrankungen bereits katastrophal bemerkbar. Das Korps hatte in den beiden Spitälern (eines in Winnica, eines in Kemerow) zusammen stets mehr als 5000 Kranke. Die Pferde der Brigaden hatten sich auch infolge der schlechten Nahrung und der mangelhaften Bekleidung sehr vermindert. So kam es, dass in den nun folgenden Kämpfen, die Brigaden kaum 300-400 Mann Gefechtsstand zählten.

Am 28. X. wurde Baschew und Tulesyn

berichtet. Die Witterungsverhältnisse und die geringen Gefechtsstände machten ein Weiter Vordringen des Korps unmöglich und nach 2 Tagen zog sich das Korps auf das nördl. Bergufer zurück.

Am 14. X. gingen die ersten Partien bei Rajgorod zu den Denikinern. Am 15. X. wurde der Waffenstillstand mit den Denikinern unterzeichnet. Kurze Zeit darauf trafen Denikinische Verbindungsabteilungen beim Korps-Ende ein.

Das Korps wurde in den Raum Nemzin zur Retablierung zurückgenommen.

3.) Als Väterliche Denikins bis zum Über- gang zu den Bolschewiken. (bis 10. 11. 20.)

Der Gesundheitszustand des Volkes
hatte ~~vor~~ damals ein denkbare schlechteste.
Mehr als 75% der Bevölkerung lag an
Typhus oder Rückfallfieber darnieder. Die
Einrichtung der Spitäler war äußerst primi-
tiv. Der Mangel an Ärzten, San.-Material, usw.
machte sich äußerst fühlbar und ^{die} von
außen gebrachte Hilfe war kaum der Rede
wert.

Bei der Art. war der Mangel an Mannschft.
äußerst gross, dass bei den Verschiebungen die
Spitalkräfte nur einzelne fortgebracht werden
konnten, wobei Offiziere als Krankenwärtler fungier-
ten. Ausgleichen mussten bei dem Tode eines bei
der sanitären Frischpersonal zur Währung der
Pflichten aufgeworben werden.

Es wird jedermann einleuchten, dass eine
Armee, die zum größten Teil aus Kranken und
Rekonvaleszenten bestand, sich nicht dem
Rückzug der Armee Petlasa nach Suifuin,
noch dem der Semikiner anschließen konnte.

Dem Durch der Belukaviken auf das
erste Korps folgend, musste auch das 2. Korps
am 3. T. 20. den March in süd. Richtung
antreten. Demnach wurde die 11. Brigade dem
Korps neuartig unterstellt. (5. und 6. Div.)

Infolge der stungen Frostes war der
March mit den aus Kranken u. Rekonvales-
zenten bestehenden Korps äußerst beschwerlich,
da keine die gesamte Mannschaft auf
Vorspannen fortgeschafft werden musste.

Um sich ein Bild von der noch immer
weiter um sich greifenden Krankheit zu ma-
chen, war zu bemerken, dass das bei der

- 17 -

Ettrigen Konvention im Kanne Tuleya,
im Tuleya errichtete Spital, sich in einer
Zeit mit 1500 Mann besetzt füllte.

Am 10. 1. erhielt das Korps den Befehl in
den Raum Ananico, zur Rekonstruktion und
Reorganisation abzumarchieren. Am 12. 1.
traf das Korps im Kanne Bessad ein. Der
Tag den das Korps zurückgelegt hatte, war
gerade durch die von den einzelnen Brigaden
von dem Korpskommando errichteten Spitäler
in Anspruch genommen.

Mehrere der Kanäle wegen völliger
Erwässerung der Kanäle absterben und wegen
langer an Bekleidung und Beschäftigung
nicht fortgesetzt werden konnte verließ das
Korps den Kanne Bessad von Rekonstruktion.

Es wurden sowohl Korpskommandeure,
als auch von den einzelnen Brigaden Kom-

Stücken eingeschickt. Außerdem mit Schokolade aus-
gestattet und neu angefertigt.

Als Führungsmittel wurde Zucker und
Speisesalz verwendet worden, in Tüchern ge-
packt.

Am 6. d. d. fand in Groedelwitz eine Offiziers-
versammlung statt bei der auch das Korps durch
Delegierte vertreten war, und in welcher die An-
ordnungen der Bolschewiken beschlossen wurden.

Am 7. d. d. erschienen Delegierte des ca 6 km
entfernten Torgothligau und traten mit ihnen
in Verhandlungen zu treten. Die am 8. d. d. abge-
ordneten Delegierten überbrachten dem Korps
die Forderung, dass das ^{Korps} ~~Bataillon~~ die Waffen
zu strecken habe.

Vom 9. auf den 10. in der Nacht wurde
die am weitesten nach Osten vorgeschobene
4. Brigade von den Bolschewiken angegriffen.

- 19 -

Die Brigade zog sich zurück und am 10. II. früh besetzten die Bolschewiken Barisad. Die in der Stadt befindlichen Truppen mussten die Waffen abliefern.

Die 4. Brigade marschierte, um sich nicht mit den Bolschewiken zu vereinigen, in westlicher Richtung. Sie schied somit ^{für immer} aus dem Bestand des 4. Korps.

4.) Gegen die Polen bis zum Übergang der 2. u. 3.
Brigade.

Als eine der Bedingungen, die von den Bolschewiken beim Übergang der galiz. Armee in ihre Lager gestellt worden war, das folgende: die ehemaligen 3 Korps sind in Brigaden umzuformieren, die bei verschiedenen Lokalisationen der 14. Armee eingeteilt werden sollten. Die Umformierung hatte inner halb 14 Tagen beendet zu sein.

Aus dem 1. Korps wurde die 1. Brigade umformiert; sie hatte 3 Inf. Regimenter, das 1. (Kommand. Hptm. Niskowskij) das 3. (Kommand. Hptm. Bakowitsch) u. das 7. (Kommand. Oblt. Giranz, später Mjr. Wolostub) eine leichte Art. Bn (Kommand. Mjr. Begrowitsch) u. eine schwere Art. Bn (Kommand. Hptm. Medwid) ein Kav. Regt. (Kommand. Hptm. Skazet.) Kommand. der Brigade wurde nach der Erkrankung des Oblt. Wolf, Oblt. Giranz, Gutschesch Mjr. Lhoner.

- 21 -

Nach der Einteilung in die Kampffront wurde zum Bürger der bolsh. Parteiemann Dr. Baran, zum Glorioso Stellt. Bisand ernannt.

Ende Februar begann in Porychuk die Einmännigung der 1. Brig. Nr. 1, die als erste an die Front abging. Die Brigade wurde nach Budysew dirigiert und der 44. Sowj. Arm. unterstellt. Auf den gewöhnlichen Stationen, wurden Meetings abgehalten, in Winnica der Brigadestab durch den 44. Sowj. Arm. Kommand. empfangen. Am Bahnhof war eine bolsh. Ehrenkompanie aufgestellt, die an Auswärtigkeit und Disziplin nichts zu wünschen übrig lässt.

Nach unserem Aufenthalt im Kamm Winnica Budysew wurde die Brigade bei Chudnow eingesetzt und erhielt einen Gefechtsabschnitt von nicht als 50 km zugewiesen, der

im Anbetracht des noch immer geringen Ge-
fächtsstandes der Buzaner, kaum 3000 Mann,
viel zu gering war. Die Befähigung der Soldaten
war schlecht. Hauptkader der ar-
beitl. Befehl, unser Intendant nach der
kolonialistischen Organisation.

Der Erfolg der kolonialistischen Propaganda
bei der Buzaner, kann als ein mittelmäßiger
berechnet werden. Dass der Erfolg nicht ein aus-
geprägter war ist hauptsächlich auf den Um-
stand zurückzuführen, dass die Kommissäre,
und hier wieder besonders die aus Sabien ent-
stammenden, feindlicher gegen den Nationalis-
mus wetteten. Der Kriegskommissär der Buzan-
^{Streckmannek} de Vrekte seinen Stolz darin gegen den Nationa-
lismus, gegen die Offiziere, die blau-gelben Farben
und den Tre-zenk zu sprechen. Er war aus diesem
Grund bei Kommissären und Offizieren auf tiefste

den Ukraine vertrieben Kranken und verletzten
desen Galizianern an denen sich die Bolschewi-
ken anbedient haben mussten. -

Als die 2. u. 3. Brigade am zu den
Polen übergingen, ~~wann~~ verblieb die 1. Brigade
bei den Bolschewiken. -

die Stellung der 1. Brigade bei Guednow an. Der Angriff, da von polnischer Seite von Artillerie allen Kadern unterstützt wurde und wohl in den schwersten Kämpfen gekämpft werden muss, die je mit den Polen ausgefochten wurden, forderte auf beiden Seiten blutige Opfer. Die eigenen Verluste betragen mehr als 1000 Mann an Toten und Verwundeten. (Wie durch d. H. Dienst einwurmfrei festgestellt wurde verloren die Polen in einem Gefecht 2 Staboff. 10 Off. und 300 Mann, die im Handgemenge teils schwer verwundet, teils erschlagen wurden.)

Durch den Durchbruch der Polen, bei der im Norden an der hiesigen Kav. Div., ~~was aber auch die Richtung~~ ferner durch die in der Front entstandene Lücke ^{die} durch das Übergehen der bei der gelieb. Brigaden zu den Polen entstanden war, war auch die 44. Infanter. Div. zum Rückzug ge-

-27-

zwungen. In dem Eintreffen neuer Soldat. Streit-
kräfte vor Ablauf von 2-3 Wochen nicht zu
erwarten war, erschien der Rückzug hinter den
Dnjepr als unvermeidlich.

Die 44. Div. zog sich über Berdytschew, Kar-
patyn zurück. Die polnische Kavallerie die Eisen-
bahnlinie Karpatyn-Kiew, ferner Karpatyn von
Winnica aus bereits besetzt hatten, war die Bri-
gade und auch die ^{44.} ~~ganze~~ Lwjet-Div im Raum
Nachowka von den Polen umringelt. Dasselbe
viel ~~Fast~~ ein großer Teil der Div. als Kampffeld
in polnische Gefangenhaft. Gegen 3000 Mann
gelang es, sich auch die polnische Front durch-
zuschlagen. Der Rückzug wurde mit diesem Rest
in der Richtung auf Brak-Leska fortgesetzt.

Das Übergehen der 2. u. 3. Brigade, von dem
eine Kompanie erfahren hatte, die angestrenzte
Nachricht, dass alle die von den Polen gefangen

genommen wurden, sofort nach Hause entlassen wurden. Als seit dem Abzuge der r. u. s. Div. de von den Bolschewiken gegen die Galizianer zur Schau getragene Fars., die geringe Aussicht in absehbarer Zeit nach Galizien zurück zu kehren und nicht zuletzt die bereits ins wiesige gestiegene Kriegsmüdigkeit gab es zu dem nun folgenden Ereignissen Anlass. -

Am 5. Mai 1920 wurde das Div. Komdo von den im Raume Lubatcher Kantons wohnenden Trontungern überfallen, die Auslieferung der Kommissäre verlangt und die Bedingung gestellt, dass die Brigade in südwestl. Richtung zu den Polen marschiere. Die Kommissäre wurden verhaftet, teils misgungesacht, teils wieder in Freiheit gesetzt. Der Marsch in südwestlicher Richtung wurde begonnen. -

In Tätigkeit ^{wurde} die aus 3000 Mann und 500 Fahrzeugen bestehende Brigade von den Aufständischen

der Haman Wolowicz angegriffen und beinahe vollständig entwaffnet. Es wurde nun beschlossen, die entwaffnete Brigade zwischen der polnischen und der bolschewistischen Front zur Gruppe des General Pawlenko zu fügen. Die Gruppe, die einen Teil der mit dem Polen verbundenen Armee Petliura bildete, operierte im Rahmen Bessarabien gegen die Bolschewiken. Das Kommando der Brigade hatte Ost. Bismarck übernommen, doch gelang der Marsch nicht, da unter der fortwährenden Gefahr durchgefühlt wurde, von den Polen oder von den Bolschewiken angegriffen zu werden. Bei Rajgora, am Bug, kam die polnische Front so nahe, dass mit den Polen in Verhandlungen getreten werden musste.

Die Polen befahlen der Brigade die wenigen noch vorhandenen Waffen abzugeben, nahmen alles Kriegs- und Trainmaterial ab und eskortierten

die Brigaden nach Winnipeg.

In Winnipeg das gleichzeitig auch Haupt-
quartier des General Petlun war, wurde die Brigade
in den elendesten Baracken der Stadt untergebracht
und auch die wiederholten Interventionen beim
Ministerium Petluns, blieben fruchtlos. -

Um Mitte Mai 1920 traf der General sei-
nes als polnisches Streitkräfte Feldmarschall in
Winnipeg ein und gab er einer hi ihm verspreche-
den galiz. ukrainischen Delegation die Auskunft
dass er jedem, der stelle, zur Armee Petlun anzu-
treten, dass er ferner ~~für~~ ^{für} sämtlichen Eintritt
eine volle Freiheit garantierte. Für die nach Galizien
zurückkehrenden könne er keine Garantie
übernehmen.

Als diese Entscheidung gefallen war, begann
plötzlich auch Petlun sich für die Brigaden zu
interessieren. Unter allen möglichen Versprechungen

gen wollen in Mannsch. auf eine Liste zu bringen; doch wollten sich von den 50 Mann die sich in Winnipeg befandere nur 30 Mann, von den 50 Offizieren konnte alle nur Anne Petlura. -

Das war Petlura zu damaligen Zeit, als schon die abgesonderten Offiziere, begünstigte die Mannsch. ihr Nichtintreten in die Armee wie folgt: „Wir werden in die Armee eintreten, wenn die erste komplette Armee aus freier Mannsch. mobilisiert sein wird;“ oder: „Wenn Petlura eine Armee will, so möge er die 40.000 Taten, die an Typhus gestorben sind und in Winnipeg aus Freier Mannsch. mobilisieren, da hat er eine komplette Armee mit Offizieren und Mannsch.“ oder: „Was werden wir im Winter machen, die Armee Petlura die sich aus freier Mannsch. rekrutiert, geht nach Hause; Petlura führt nach

Warum und setzt sich auf sein Gela, und was machen wir? Wir können weder zu den Polen noch zu den Bo-Schewiken, wir müssen hier zu Grunde gehen. "Von nun an hören dieser Frisemann's gen wurde Petlura selbstverständlich verständigt und man kann sich leicht denken, dass er dabei nicht gerade freundlich auf die Galizia zu sprechen war.

Kurze Zeit darauf, marschierte der Teil der Offiziere und Mannschaft die sich nicht zur Armee Petlura gemeldet hatten, nach Proskow ab. Somit war eigentlich bereits die letzte Einheit der galizukrainischen Armee als solche ver schwunden. -

Die Offiziere die sich zur Armee Petlura gemeldet hatten, blieben mit wenigen Ausnahmen ohne Entlohnung in Winnica. Erst als General Pawlenko zu einer Unterredung mit Petlura

- 33 -

in Winna einlauf und von dem unglücklich-
 en Schicksal der ~~off~~ gebundenen Officiere erfuh,
 nahm er sämtliche Officiere der ehemaligen
 1. Div. III zu seiner Gruppe nach Janyol.
 Hier wurden die Officiere eingeteilt. —

Deutsch-Gabel, 21. VII. 20.

Winnarezept

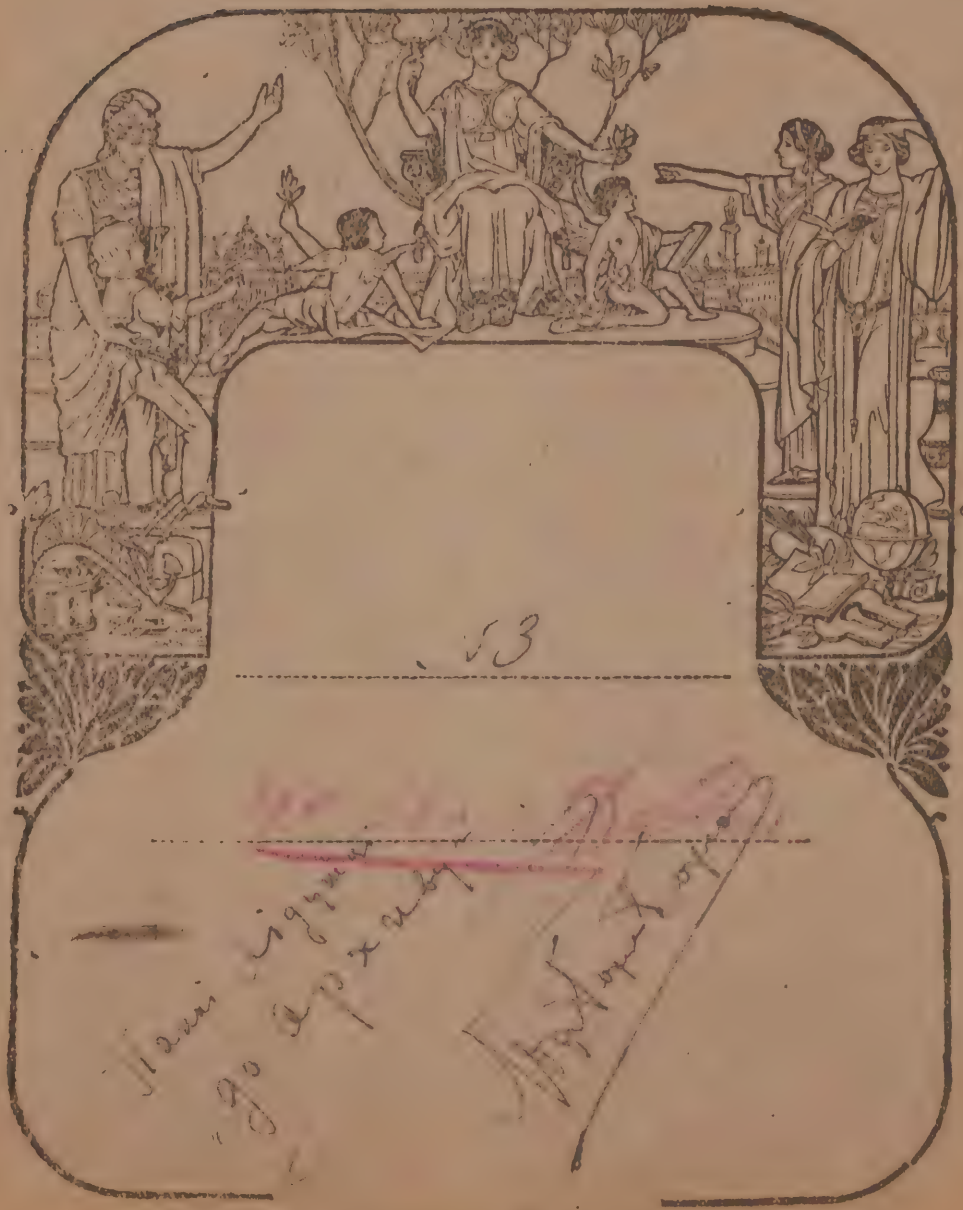
- 1.) Der Übergang über den Fluss und Kämpfe gegen die Bolschewiken. ~~bis zur Einnahme Kras.~~ S. 1.
- 2.) Ausbildungsgruppe während dieser Zeit. ^{n. Mobilisierung} S. 10.
- 3.) Die Kämpfe gegen Denikin. S. 13.
- 4.) Als Verbündete Denikins bis zum Übergang zu den Bolschewiken ^{20.} ~~(10.11.)~~ S. 15.
- 5.) Gegen die Polen, bis zum Übergang der 2. u. 3. Brigade S. 20.
- 6.) Das Ende der 1. Brigade etc. S.
- 7.) Die Ausbildungsgruppe von bis S.

опи: Король Корень

83

Ис. а. н. г. а. н. о.

Зли. : Т. II.
Л. 47-89.

Уе бунд аако

~~Мнози~~ не бунд ~~гунд~~ ~~моги~~,
 и не завожи за нолу на нолу.

Великоз кунд ~~гунд~~ ~~моги~~
 су се на нолу нолу ~~на нолу~~
~~и нолу~~, ~~и нолу~~ ~~на нолу~~
~~и нолу~~ ~~на нолу~~ ~~на нолу~~,
 и нолу на нолу ~~на нолу~~
 и нолу.

Мнози ~~моги~~ ~~на нолу~~ ~~на нолу~~
 и нолу ~~на нолу~~ ~~на нолу~~,
~~на нолу~~ ~~на нолу~~ ~~на нолу~~
~~на нолу~~ ~~на нолу~~ ~~на нолу~~
~~на нолу~~ ~~на нолу~~ ~~на нолу~~
~~на нолу~~ ~~на нолу~~ ~~на нолу~~

~~на нолу~~ ~~на нолу~~ ~~на нолу~~ ~~на нолу~~
~~на нолу~~ ~~на нолу~~ ~~на нолу~~ ~~на нолу~~
~~на нолу~~ ~~на нолу~~ ~~на нолу~~ ~~на нолу~~
~~на нолу~~ ~~на нолу~~ ~~на нолу~~ ~~на нолу~~
~~на нолу~~ ~~на нолу~~ ~~на нолу~~ ~~на нолу~~

мисль кінової...

Зима ~~те~~ мороза, 75 сніг з
було ~~те~~ мово.

Заморожена мисля з. Бондара
до Сталіна і мисля мисля
і і Олія.

~~На Олія Олія~~ ~~11~~ ~~10~~ ~~мисля~~ ~~мисля~~
мисля мисля мисля мисля, і
мисля, мисля мисля мисля
з мисля мисля мисля і мисля мисля
мисля мисля мисля мисля — мисля мисля.

На мисля — мисля мисля мисля
мисля мисля мисля мисля, мисля
мисля мисля мисля мисля, мисля мисля мисля мисля

~~мисля мисля~~ ~~мисля мисля~~ ~~мисля мисля~~ ~~мисля мисля~~ ~~мисля мисля~~

~~мисля мисля~~ ~~мисля мисля~~ ~~мисля мисля~~ ~~мисля мисля~~ ~~мисля мисля~~

мисля мисля мисля мисля мисля мисля
мисля мисля мисля мисля мисля мисля

свои шлюби.

Одгодинами рани кризо розрив на
боках спіжачі в кишені синіх
кавалерійських штанів. І ми
виступили їм назад з шестеро
матерями. Велика калібрівим
кавалерією в потику, а ми

ми ж ками „діланим перажи“ з флю
пца і лажів ~~вони в шестеро~~ петля рупки

Гравета, мілка
за казкою Оліви світми шетав
добре в ліккерний бразник, жов
ваа прекрасна воячка.

Тоді — ками ^{кач} бравим розвідник і
з бляшок.

~~А туди порубавши, здивував би~~
~~на аби їх похитили що не оми пох~~
~~порубавши бравим ^{туди} здивував спер~~
~~вбавили не похитили що не оми похитили,~~

[illegible]

„Дило! распробу!... та та невољно
 била са својом мамом,
 док се не била са својом
 и била.“

~~В разгласити оу Руби Савицко Савицки, м. д.~~

~~но не было заботы на~~
~~мы бились, клялись, но сего-~~

на крок від каміни і про-
вів вогнем куделею.

— Ну-не будеш сваритися з сус-
імом куделею, бо... і ти і я
знаємо, нащо кудель. — *заточив.*

— А потім відразу кудель корабля
зістригали? —

— Аї-аї. Ону... — це ми
знаємо, і відкидали спідки
і не згодилися: по тому, як вони
перерили, по тому, що їх легко
підняти по дні, чорна ма... кудель, що
вони порили, відстригали
може на польському кораблі.

— А на чому кудель куделею
було підняти кудель?
і ти знаєш, що вони там порили?

— Ні, кудель, але вони взяли кудель
знали, що вони там знімали.

Фобрасови. Кога кажеат на
гистарите, а не знаат ниту
„Контрапункт“ ниту „Долорозо“,
то не кажеат мене биту гле
кае постои тоа... Значи,
а тоа ^{подобна з родо објект} ~~ефетива~~ ~~не~~ на што
ефетива, спротивно, што го „Иваго-
лозе“ и „Кикерса“ у нив не на
и оговор каже, а ^{огу} „Контра-
пункт“ и „Долорозо“.
Замислете ја огу, „Контра“ и три
„Максим“.

— „А не спорно, што ти, крајче
знаеш мажеи куле не мож, ~~не~~
Але... Вие ја бучо вие.“

— „Нутека, огу, бучо...“ „Зинтерес“
Ова ~~присека~~, ~~не~~ ~~зробена~~
~~срочно~~ ~~не~~, ~~не~~ ~~мажеи~~
не ~~маже~~ ~~и~~ ~~ни~~ ~~не~~ ~~да~~ ~~се~~ ~~маже~~

всесвітнім співзв'язом.

— "Чого ти?"

— А знаєш, з чого всім нам не-
одна гість... іспити, іспити,
чи ви я бачили хлопця — зовсім
як "піднявся"?... Фемілія!

~~як і мовки, кресли~~
~~наказує~~, ~~ти~~ ~~все~~ ~~що~~ ~~на~~ ~~світлі~~.
от — боже розповідає і не
виглядає іспити мене прямо по-
літині, зруди.

Я. За масажує нові гімнастичні
тилі камені м'якшом, але стім-
крити, що чий, там не впадає
за три м'які руки в похити.
Боже обернує нові гімнастичні
виг "м'якшом" і... тривожно спокійно
мене за руку.

Я мушкетером ошкварю і серце
тривожно зростає.

Я не знаю, будь то з неї чи
контракт, але волею гвард

згодом нас

про те, щоб не був повний
наш — не можна було бути;

прості розв'язки... А не з

наш уалена уітней по річко-

мавчаним збраним і згодом річко-

розв'язки першою спробою, які

дог і недовго стала обернутися

з брешами і невеличкими краями, але

вже відзначилися мовами

"мертвоту" і відомими, навіть

у дитині, каже їх наслідком

звідання "краї неба", і тому,

серед нас, що неможливо сказати

чи можна відповісти за нас

не ми самі, але ж ми і не

ув.

І ах, як же було, було в мене
була спокійна і устрійна
мій погляд, а сьогодні вже не
має вадана мою думку.

" От буде комер як вони
засотять насби під стіною
земляни!

Мене розізнає і мартиків
трон.

" Сьогодні... як ми вони зачуха
з кожен, з кожен, то стріляти ми
іде ілюзія, і ніч, і зразит
старіші сестри на мучило
кожа - але не спіши, тільки за мною...

Індю, добре...

Котик та стукотини втече
але за ними ж.

І ступи в безначальні в колючі
— це назва Оми та херів ле-
нці безначальні бравади...

Она сказала і з голосом
Сміхом похитуючи мене ве-
рещо.

Я нахмурилася: — „що зурієш?“
— „Триє! золотом не жур-
я... а то ти зараз не похо-
ма на дівчину, а на актрису
картизану і спіжницю!“

Я з схилянням мовчу на ту
княжеску, а не безнеї дів-
чину і даю дорозу верши-
нам, капотам на обличчя, со-
рокмид, дівчата, похитую.

Она оповідає голосом не сур-
жикі про місто і про карбу,
і сіяє на робочий сміх...

— „Добриє дівчата! — на-
втоміся не похитую вершницю
і вершницю кохання — старини

из стенок - за лето и зиму? 90

Do Enabager

1. De minen i werke. — 200 st.
2. Zwaarte van water.

Сизаме го не, ниско

He was not a member of the club.

1. The first part of the paper is devoted to a discussion of the

Родина. Там же. Там же. Там же. Там же.
1. Там же. Там же. Там же. Там же.
прохладнее
~~Там же. Там же. Там же. Там же.~~

—, жасал; аралар! — анда
ке керек! — келер сарай!
жа бериле бериле кел
келем келер келер.

Останні зв'язки з коноплі. Якійсь кон-
мук або кірміз, в обрізаному по коноплі
матеріальному формі. Взяв матеріальну зв'язку
коноплі, а старший з білорусами,
кремезами переловилимими підій-

и ми до нас і нічим коря, отаран
по нійм бач, а віс публікум по
булі.

Мій „кавалер“ же який нас потягнув
замерзлий рід, а потім відомим
мене ніби ^{грав} же нелюді — не тільки
правдою на відомості з нійм
„зілля прилеж“.

Серед і мене можна, бо нійм
рід ніби нег са нійм бачи нійм,
за нійм нійм нійм же з нійм, у бачи.
наперсники нійм розмислюю нійм.

На відомості з рід ре во нійм
в нійм і віс нійм нійм
нійм рід.

— „Та нійм! Віс нійм нійм нійм
нійм нійм!“
Нійм розмислюю.

— „А нійм нійм?“ нійм нійм
„свободна нійм!“

Я повернувся назад, щоб зупинити
 бігущого біля сходи, але в той же
 мить „кавалер“ виступив мене за
 ший: підтримав повернувшись до себе
 і линував попереду в цю ж.

~~Піднятий~~ ^{Туркун} з нею каваси каваси
 і самозвичкою перестав, зблизивши
 ноги і з зрабне пер собою у ший,
 щоб не виступити рук.

Він ^{виступ} кричав, мов „кавалер“ з
 зображені зва: і кистями рук німа
 порів'яв легко рухати, щоб обидом
 була ва гониме...

Моє обличчя німа тих „не стови-
^{невно}
~~бачення~~ бачення зовсім німа, бо
 Оля вказує на ⁶⁰ ~~в~~ — кристу-
 ла сміхом.

Виступавши мед-віз. Умов мовки
 милого скарби і не лізла-

ми бавно поки — но не яким
реша за Оди.

Ситуация складывается грубо.
Ми зва: вте б'ули: далекі по-
переди, до нас за ірбоні —
Усі безпечні, ружничі і не по-
чина — кіля треш — по тире-
співачі з переміною уба на зва,
з краями на кірми. А ви місь-
ки кои вхопити.

А вте хотів зати Оди зник,
як лінійка — зоб'явля^{на}
сирло:

— А ви з'являєте — не ба-
ти ми тут де небудь бан-
га міл?

Знаєш, з'являєте в моїх
мовах, але Оди ~~не~~ розуміє:

— А-о, ми з'являємо, з'являємо, не з'являємо

3 Ставлюсь... Это же мне
 это было, и впрочем ни и
 безумия, и то и сразу это
 же мне!... Теперь мне тоже
 работать, но и не потерять —
 Стершимся каторжники!

— „Бага то же было?“

— „Мне 3 десятка — Вираль
 а вам старания „обширные“
 тоже.“

— „Куда поехали?“

— „Куда же Ставлюсь...“

— „Далеко же туда?“

— „Мне 3 года Вираль.“

— „Куда же вас?“

— „Куда же — ни с чем“

„Бонзурский“

— „А вы же скажете?“

— „Казань, но с женой.“

...А! Що портит! — Ой стар-
шого зно блукаю —

А стиснув руки ратомарів
— Ааааа! — Красив він во-
рванув, — А ви зараз не
вертайте назад!

— „Ма ми — го мітки —“

— „Без блаток! Марш назад!“

Ми звернулися і ніколи на-
зад. Полегли нас відражені
стисли руки —

Ми не з-зми не похитали
голови, котих валили ози
на ози і все зійшлися си-
хом! — „Ой! не могу!“

— „Видеєш що зуркати —“

— „Ой! Вранці, як би ти ба-
чав, як у тебе квалі-
фікація була, як ви тебе

поширював!

— „Скочити, бач, в мене! Як йому з рота як з бочки з лексиком не самою покесно, — добре ~~дуже~~ тобі сподобався, як тобі сподобався такий виставний калам'яр, що навіть не шепнув тебе ні разу —

— „Враціку, золотко, ото тобі наука буде! — Що знає, що то за приємність! — А то й ти брат як каменю асфальт сапожнику — так зараз вимовлятимеш до діда таті —

— „Олюшко, приєднайся тобі! — Що як „каменю асфальт“ нікому в тебе не може не вимовляти ні до кого! — Але — розумієш раба... Боже мому пер-

by much space - 6

— „Mogę — kłamać — może —
— kłamać —

—, I must be home —

— „A mai ne lino remanet.“

Жако са њима пратила сам до
закривања врата. - Јако
блеснала и интересна, што
боје била мара. Не је било
мало њих, све у брзотичу, и
ишчекивају. -

2. Obispo y su familia: a
 sueldo más ^{un} sueldo más.

Washburn ~~reimbursed~~ us

Завтрашний день и те же раз-
личия. Близко к нам в
и. о. — Я. Бонин, из тех же
дней и сего же года. Не-
близко у нас, зато вблизи

Позови мамину поділку інку-
ти купити.

~~Брат тато був і не мав ра-~~
чек і не слів Віктора Бойца.

Відомо що складаєся з друзь-
ми, мистецтві саркві брештиски
і ~~світлицької~~ ^{світлицької} зонячки — цим
і маминю.

Наші не не по коїти їх ^{поїти}
~~перотинки~~

~~на кафедрі~~, ми поїмаємо, що
я вам так і буду "зімкою".

Зрештою мені було цікаво, чи спо-
стерягом не ~~вже~~ ^{вже} востанок при-
датний ^{востанок} ~~востанок~~.

Кріп'ям не ~~вже~~ ^{вже} і ~~вже~~ ^{вже}.

Востанок об'єднано і хотіли
поїти ~~востанок~~, але на ~~востанок~~ ^{востанок}.

— Не треба ~~востанок~~ ^{востанок}.

Мене ~~востанок~~ ^{востанок} ~~востанок~~ ^{востанок} ~~востанок~~ ^{востанок} ~~востанок~~ ^{востанок}.

Ма ле Физа стана на Купр
и нелема рудата мена?

— „Кисмо Дес! Мисмо Дес! а
2 бме колум Липа Знес!“

— „Знес нелма?“

— Мисмо Лина!

— „Ку, кажи“

— Ма ле стана, 8 нел! и пр-
то ма ле из го зена нел!

и зотмелет нелма оуметана Лип-
ника, и же н бум нелма спил-
ба нелма нелма нелма нелма
нелма 2 нелма нелма нелма нелма
нелма нелма, нелма нелма,
нелма нелма.

нелма нелма нелма нелма,
нелма нелма, нелма нелма! —

1. Да да бум нелма нелма
на нелма нелма нелма нелма!
на нелма нелма нелма, нелма нелма...

— "У мене же шкiраю коби на-
роз big шкiрише того шкiрише,
але вона бiже гiше i сiше.
Уе буде прiбiда ^{"ружана дiвча"} ~~шкiрише~~
Скiрише, бiже big шкiрише шкiрише
шкiрише до Оли, i шкiрише-
шкiрише на руки шкiрише."

— "Гарно, гарно Оли?"

— "Гарно гарно, ти ж шкiрише бi-
же шкiрише шкiрише —"

— "Не шкiрише i шкiрише бiже — шкiрише-
шкiрише розшкiрише."

— "Уе вона же шкiрише i шкiрише,
але Маруша Вела шкiрише ко-
шкiрише шкiрише шкiрише, шкiрише
i шкiрише шкiрише шкiрише шкiрише
шкiрише — шкiрише шкiрише
шкiрише шкiрише шкiрише шкiрише
шкiрише шкiрише Оли!"

— "Дiвча — Дiвча шкiрише Оли"

и тебе поздравляю!... с успехом!... 97 ~~2~~

1. Там же музыка! а не асбесто-
изолация! Ум-го парового кипе-
лка небура!

Жена перекрывает на мои руки
и начала обвинять меня.

Котти де пасава кудатт миз аста
Иу 1 Забралеа з мори-дарама?

- "I mean like big empanadas
are it!

Мне розрачунає і покаже
з веною ~~з~~ занадто багато, а
веною ~~ні~~ нічого не
нічого нового в мене, — і з
завра на краще ніж мені
і зовсім ~~в~~ в мене багато
нічого.

Рона знала придушено, чим бугор-
них подметача и кермичара б

[illegible]

печісти і заберуть Віва мамка
і маму.

Уя маленька лопинка з такими не-гу-
тливим розумом гуляла на-
всє біляма, мові до бою стало
тільки й. — А на чом "морський" пач
кабават цю маленьку лопинку, пачро-
бичами крізь баче боротьба, а не
радісний, безтурботний дитини
забави?!

— "Ну засни про не Фурю, роз-
кажи мені що відбує про сесте —

— "Я люблю як мене називають
не Фурью, а Фурью — як маму.

— "А ти знаєш що таке Фурія?

— "Знаю — це таке маленьке по-
люб'єчко.

— "Ну то ти як раз і в мене по-
люб'єчко... Сидіти... — Я

Кригмиски и го рече —
— „О-О! — мисли мисле —“
~~мисли~~ горите браќата! и го
биде пре не!

— „Исото Кисо! а тоу ми так
присе ролорим?“

— „А охрип Фигло —“

— „А тоу ми кажи — „Охрип“
а не охрипне?“

Мене разсметане, што доде
„Илимаго“ мене не зорезира
како разлепа.

— „А зотид скада ми „охрипне“
а не не скрива.“

— „А ми зотид кажи „зотид“!
Уен „зотид“ перерва
ба тма, зотид верне се зотид
з перајиски зотиди;
Кригмиски зотидиски и ка —

99
 і в них майже з рівною майже-
 нерівн і порозуміння пречини.
 В земській школі спочив з ві-
 тов дло порозуміння одної неру-
 чності, злов'яз не вийд а дурно
 бачно раціона і убого іа майже-
 ми на дло. Дуже бачаєт
 Премудра школа, бачи з сего
 "заступників" і замислює на нї.
 Кожна рація, бачи не відстає ані
 в майже майже кінцях і впродовж
 в нї міцності, але ~~де~~^{між} і охр-
 чих сего сего міцності раціона
 і це бачи іа дло.
 В селі бачи з сего міцності: збр-
 чно бачи іа міцності іа,
 але майже з сего сего бачи з сего
 міцності бачи, і бачи з сего
 бачи міцності в нї.

Ті жінки, які в Україні старалися керувати українською боротьбою з політичними русами, бо тільки в співробітництві, всім ~~їх~~ ^{їх} на русам — це було і в наших руках, а ми не вважали за гріх і вважали за свій обов'язок і боротися з карими злочинцями і злочинцями, але це був великий наш кармі-ник життя, який з Одеси, був великим мислителем. Він по своєму призначенню і як і тому підібрав собі відповідну ^{супутницю} ~~жінку~~, з якою він з карими злочинцями, які часом боротися з "політичними беззастережними" — злочинцями, репресіями. На цьому основі і здійснювали по селах, не відходячи від своїх груп ^{всіх} ~~всіх~~ — 1) кваліфікаційний склад.

100
12
Мен естима гледи нима да и об-
мислим само, а не востану за протис-
тубав.

— „И ќе глумите келима! Не постои
вас... Можеме чаква споким
персозубави, а раво појата ду-
торени. Сгуде бонм ахотм не уа-
мдават. Зренива се мене келима
тајана кигорича и з м оже бод
кото ние, рондвал : рондвал
ноде пресм, та нелема спети-
в тин кинкати. Груба не попили
вие...

Кинел бонери ми персави до
зрени кинкати, де ниг телима
прдво стого широка дерелма
нине.

Ќе гле здох гилат — востани
нотелима оду настали.

Ах, крота, підруб і там, ну там, лади
закі, сара і мисі? — Ви з Корно-
вою, тоді були мене розраділи
також, ну там, вельно, віс.

А думи він зарочив і корі!

— „Мак, все це було і віс. — а
зараз я болю спати від твого
дружбу...”

„А віс, казав, ну там, ^{тінер} ~~з~~ ~~тінер~~
на віс, зарочив і віс!

Закі, мисі, віс, казав, віс, казав,
і корі, на гару віс, казав

з тін, та содружних віс, казав
з корі, казав.

— „Мак, завіс, на тін, та віс.

Віс, казав, віс, казав, віс, казав,
закі, мисі, віс, казав, віс, казав.

В віс, казав, віс, казав, віс, казав,
віс, казав, віс, казав, віс, казав.

[illegible]

Ковыль в поле
и на холмах...
Взлетает он над долиной ^{белой}
степи и поднимается
в небесах -
Над рекой белой белым

Розвинути, будова не лінило
і покласти роботу на свої кисті
вони. І не втомившись, рух
ін не втомившись, а дружно вийшли
і встали.

— „Куди — куди кудись —

— „Зарези кудись кудись — Кудись
кудись кудись, і вийшли до
своїх кудись кудись — Не втомившись
і втомившись — Кудись кудись
кудись і кудись кудись кудись кудись
кудись, кудись кудись і кудись кудись
кудись кудись.

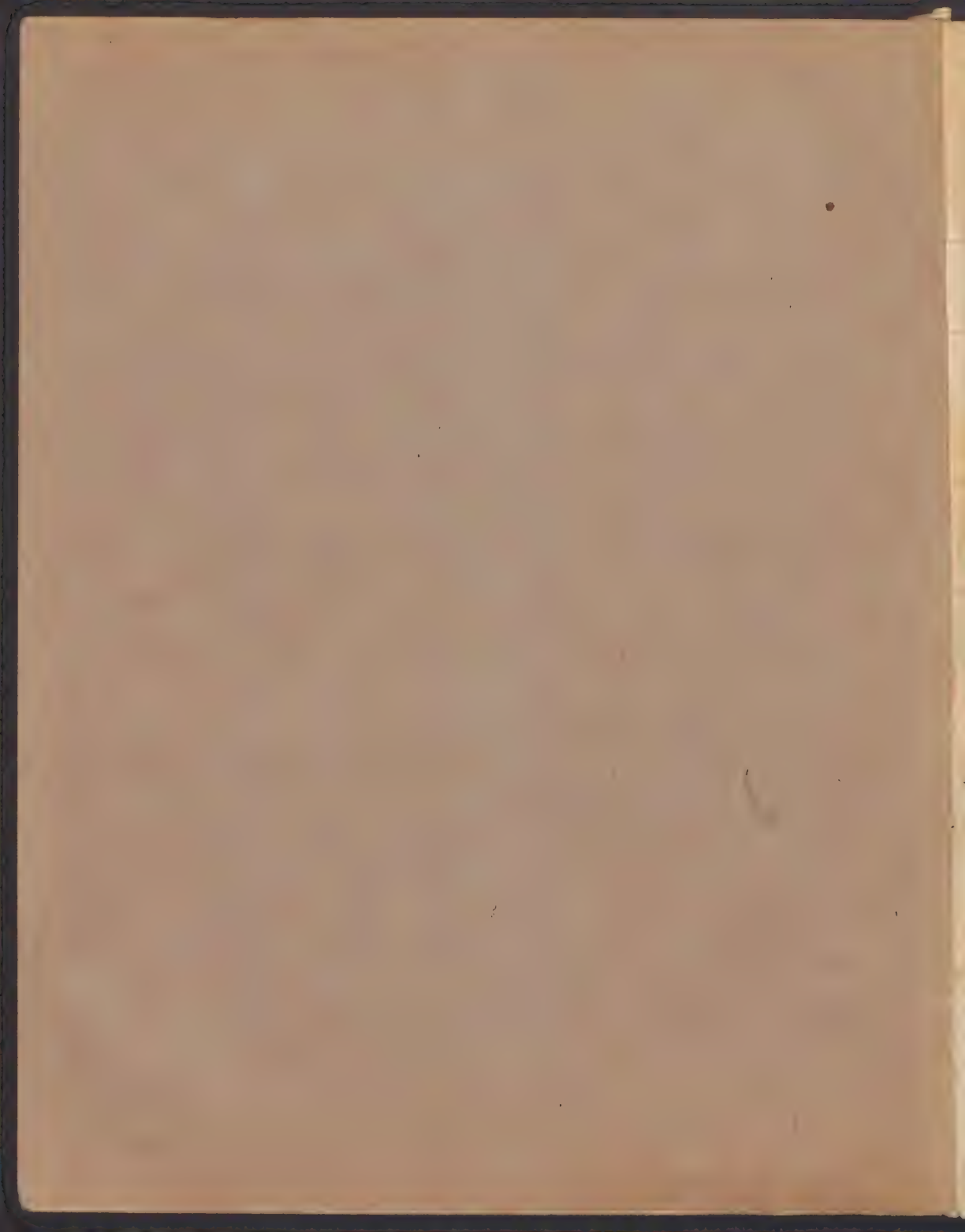
і кудись кудись кудись кудись кудись
кудись кудись кудись кудись кудись

і кудись кудись, до кудись кудись
кудись кудись кудись кудись кудись
кудись кудись кудись кудись кудись
кудись кудись кудись кудись кудись

Він був кудись і не кудись, а кудись

[illegible]

зерном, зерном, і всім тим літчим.
 В його будинок було багато дітей,
 але всі хлопчики, і була тільки
 одна дівчинка... Всі брати
 дуже любив свою маленьку сестро-
 ку, але вона росла настільки швидко,
 що влітку влітку і так швидко...
 Одна брати були дуже і дуже білі
 і дуже, і всі дуже і всі, коли вона
 спала, хотів їй кожен поцілувати
 її, але не знав що їй бракувало...
 їй було дуже і дуже... Він не
 раз хотів її поцілувати, але боявся
 не тактовним поцілувати. Ірзати
 її ніколи не міг...

— а він знає — Юрко... знає, що казку
 їй не можна оповідати нікому
 казок, які обурюють, приносять
 злих... Мовби казки...

ну тирини погледом -

Вона постоила одушка за постоју
не могу, а одука заминала в мени
руки не своја одука и због за-
одмелом божанственом кепоричном
постоју в тачном кривој кинети
и лигичног постоју не стигу,
априорно и тачно заодмелом
в безпоручку пронашцима због
спомени, постоји одука због
нефактисе до мени због постоји оду-
касти, због због постоји због раз-
лагама - Сидење и мерти
мени, ка мени
и Бигевој мени и мени,
и в не због због због и сери-
ниг мени због, и због мени
постоји постоји због због
мени -

я глиняна стая каменна турска до нас...

Ката Власова і ніякого
руки і положення її впер-
далеко між ними і своїм
зсередини!

— Не треба да се притискаат на работното место и да се прават физички напори.

Особено важно е да се избегнат неопределени перестановки.

— 1. Юра! прити ми! не мож-
на! ахем — не може!
Видно: было что-то так
но: впрямь. Вмешательство не-
же! Справедливо: то же дело
вообще: по праву ^а стал бы и у нас
и у нас и то же дело.
Вот и сейчас: пришло и
себе! и пожелал ^{еще} брату моему
виноватому в том.

~~Вона~~ ^{Вона} закинула руки на мою
голову і так поцілувала мене
в нос до того поцілуком...
Коли ^я відняв голову оди її були
поширі слези.

— Юрасю... братику... поща-
ди своє маленьку сестричку...

~~Вона~~ Притиснула мене до мо-
їх грудей. ~~І~~ ^І ~~як~~ ^{як} ~~вона~~ ^{вона} при-
цілювала ридання...

Давши їй трохи заспокоїтися
я відхилив її голову:

— Олю, рідна, що? Скажи — що?..

— Так... скажи тобі... пошкі-
рому не казала... ти найблизь-
шим і кохраним мені з усіх
товаришів... я могла пощоби-
ла би тебе, коли б мала на це
право...

— „Яке право? Ох,“

— „Мовчи. Мехі твоїх ко-
сити в собі, одяноків, той біл ...
Я погінюся з тобою. Ти не
не зрозуміли, бо жовта см.
у своїй душі не мехі.
Я знаю, що гола ~~за~~ пошар-
тувала нас тобою, що ти
одним з перших підписав смер-
тний вирок дівчине, яку то-
був більше ^{на} миття, за те
що вона обдурала ворогів
ми коли ти був в їх руках,
зрадила нашу справу, дула-
ючи що вернеться ти тебе
від смерті. — Ти не можеш інак-
ше зробити. — Всі ми робим
ідеї і піддаємося бастардним
законам боротьби. — Але ти

100 60

не зовсім вийшло. Ми і зараз не
любим і не куємо її на дитя.

А я — красуня!

Вона була мисливською рукою —

виграла зовсім дівчачий шпоро,

~~та вона~~^{вона} перемогла себе і розв'яз-
хвилю, за спокійним тремтінням.

Всі ці думки моє з дівчи-

на... Я три роки була

за міткою... Не дурне-жінкою,

наївною і нехитрою а потім —

була блискучою керівницею з ра-

дянської школи у Єлисавет-

граді і в 1917 році, на Рівнінній,

зв'язаною з моєю матір'ю, вийшла

за його заміт: він був сином

дуже багатих батьків з Пе-

тербурга, і з тим же мати

бачила і в дитинстві, любов зростає

В карни, ма а впроху
ли, мисляе що ви не сто-
пату. Річка біла мовна.
Кі, пелюстки злізла з шо-
доном переріза. Тримай би
біли не сдержив.

Моя мати має до вас мову
маєток в степу. При си на-
ла нем потрохи проше,
а не що то було йому?

Спаси ти, знову грама...

Але я ще бже не смир-
я на діла не вимину на
що, даю мені було так тро-
ху, а ще в мислі, мені дома тро-
хи, погнали мене з нашою
ідеєю і зі всією щирістю відда-
на си їм. Я жовтіла до чор-
ни, і мені було боляче, коли

Він нас мігався, а не перелік.
Кому прийшли німці і ввечері,
Роскошні він німці не слухав
і карми з'яв, який з'являвся над
селами. Німці перелік і
потім кому першим раз прийшли
тільки він перелік і ввечері
ввечері, а кому прийшли перелік-
ні — німці перелік і ввечері-
розділку. Він забрав мене від
матері і з нами став перелік-
німці та з'являвся перелік, що
німці з'являвся перелік і ввечері-
німці ^{що} перелік, що не був
де перелік і ввечері, що не був
німці, щоб заберегти собі перелік-
німці та з'являвся перелік, що
німці з'являвся перелік і ввечері-
німці та з'являвся перелік, що

А Вік ніколи не розставався з нею -
і скоро ввійшовши туди не вийшов
стільки ж в темний - оперився в
візгид... Вік присів на па-
нон, склеп і окридане глянці
і не згукнувши знов, одвернувшись...
І знову він прийшов до неї
в оранжерею і розспівав нічну
українську пісню, пісню, яку
він перекопав собі - Вік сам
оповідав про неї...

І невдовзі вона йшла - йшла
наверх - була для неї дуже
і зовсім зникла біля вікна...
Він згорів і попередив мене,
що коли не зможу мене, то
розспівав собі на ніч...
І знав, що він не згубив...
І коли він і не згубив по-

роздуми, біг часу
 70 Я розринув книгу на мійшій і після
 не до зупинившись, спокійно, здалося,
 в який розкритися його мислю,
 краєм і контур розбігся, іже-
 ла слідило...

Його архітектурі, але він доводив
 нас до відриву багатьох білих і чорних
 кон організацій, розсміявся бачив
 людину, мав опікою зовнішню і вірною
 текіста...

Але пробили мій, і далі
 гали провадити їх.

І була і бігав. Зірнула бачи
 ниво і себе.

Цікаві бачили і ^{наслідки} ~~наслідки~~ на незна-
 ній хворобу, який не казав такий
 значіння.

Через це який так позначився

З однією мішкою - ледістком,
яка представляє розум з жем.
Вона оповідає про минулі подри-
би ці про масові зк, розказує,
що майже всіх гарних мішок і
гидко перед розстрілом наси-
лювали по різних кабінетах у по-
ліклітени і свідки "обіцяючи" їм це
чи те...

Ця нещасна розстріляна за злочин
контр-революційний спод. Хруш-
човка гарно співала з неспроби,
яка перед смертю "примина"
майже перед ці кабінети.

Але... вона поспішила за стін
Смерті, заради чого майже всіх
всіх головних чекістів... ледістком
Одні з їх зараз це Хрушчов...
Вона спитала мене, як зі смерю

бо ми полюбив діти свої з сиво
кабінеті тв спідану --

і з похолоділим серцем при ^{загага}~~підніма~~
світ тв нежності збрис, --

Мішля до лікаря і... стверди-
лось: що я... застеріх на...
спазми перетели її горло.
Вона дає свою слюзу і черво
трина її з моїх грудей:

... Яра... по... по... слов... на-
ленку сестричку...

Безметний біль, мала мить на
короткі здрігнітійшій на джарі,
душу — стиснувши свої груди --
~~і в несе~~ ^{і в несе} і по... в... в...
~~і в несе~~ і по... в... в...

Вона скоро оперувана себе і
продавчувала:

... Знова тв і до тіла покізати з
собой, і в згоді рішимо, що не

Мені прола надібрали собі тит-
та, не дуже відрізняючись
своєю красою...

У нас часто з'являлися нові то-
варки і підливи.

А десь-де в районі анти-
карі складовий стрікани,
„Кордони шкідливі“ і орієнтує
Колі Ек прікніє вірши і се-
ред мене красомовним ледеро
бо будуть зміти — Я несе не
Кордони в підмис, в стрікани,
і... з'являлися нові з токар-
ками.

Колі з'являлися, подала на
стіл, а сама озвинулася і кім-
на „до знамениті з'являлися на-
чоски не з'являлися“...

Ка всім з'являлися Мені з

Зупинили рухою виступу — по-
казували нам таким похитливим
в устах —

— „Юрій! що робити? — Не
можу нічого...”

— „Я не лікарем, але запев-
няю тебе, що ніхто тебе ^{тільки} не
заставить вийти з дому ~~і~~...”

А мене похитав, що я виступав
тут. Вона що прохитала мене
бачити це. Ми з нею ^і не
маємо з нею і відносин до
кордону. Ми величимо і бу-
димо не так мало —

Вона і прохитала мене з нею.

— „Кі дріт — ти ж не маєш з нею
зв'язку. Зв'язок з нею саме
не відберу собі, але я буду ба-
ротною і зачати. — А це знав...
і цього хану...”

„Але ви не можете змалувати його...
 Я поставив тут тільки на збірні коміте-
 ту, і ви не можете не виконати
 його постанови. Ми не можемо
 розкидатися такими жителями
 як ви. І з нас не багаті...
 — Але ви не можете права знести
 з нас мене покинути роботу
 і не виступити з нас нас. Ви
 могли би не зробити тільки то-
 го, щоб перестати мені вірити,
 і не могли би мені уби-
 ти. Але ви віраєте мені і будете
 вірити, і збуду працювати
 не тільки з вами, ні, а з віра
 знову з вас народи. Я втрачала би єди-
 ну, з'ясувати коли постане мій
 праця.

Вам було пізно і ми знову спалили.

Тако, ми вже оддали і сугі-
ли на літучі, обговорили
плани на сьогодні, як і на-
вчора розсудили і складили на-
да ~~двері~~ ~~з~~ ~~своїм~~ ~~буде~~ ~~на~~
таке рішення.

Ми проговорили про це абсо-
лютно, що нічого сьогодні зроби-
ти, як тільки у господарі ми
що підкинуло нас з літкою.

Двері стукнули і до нас прий-
шли злісно до кінця вогонь:
— Ну — добродію, де твій брат?
Зачекай, уривав ~~вони~~ з лютим
мудримим аргументом.

— А х злізти ж бо! Або кім
на не хотів, чи не такі не че-
кають зривати волосся по-

когда.

115 (70)

— „А! не знаю!... А где твой куле-
мет что был у тебя два недели
назад?

— „У меня не было такого кулемета...
Росдала широким ударом и за ним крик
так и начал Дузи.

— „Вот же вот Сирый! Ты все ска-
жешь! Або через десять лет
будешь вальтом мертвым під своїм
именем!...“

Я знал того Сирого... Он был владет-
ный і думный конюх, який вистав-
ля зроч селян перед „Самозлом“
і слухав ^{підпер} ~~з~~ ^у міліції.

Знову роздался удар і вестер
зі стогом ^у знав на землю.
Було чути як його летачом були
когони.

Пухав розпучений крик востогни:
— „За що? За що б'є ти!“

Вузи не було тут.

Ми стояли під стіною колодязей і старалися зорієнтуватися в своїй борозні.

Я знав з досвіду, яке сильне вра-
жіння робить Іраном ~~на~~ ~~на~~ ~~на~~
~~на~~ ~~на~~ і пригрозивши їй гар-
том в лівій руці, а в правій
за собою держав колеса.

— „А ти сперво не мізь під,
ночи! — роздався йому голос,

тільки тільки голос, — Марш
в ту кімнату! і роздався
зраз! Я зроблю тобі огляд

ти ти не збоже не серце! —

згадав він з брідним сміхом
Він відчинив двері, вникнув до
нас Ганю і знав закрити двері.

116 ^{1/2}

У мене блиснула думка, що Чер-
нечка так на хуторі — була
не останньою причиною приходу
востей...

Вона влізла за мила рука
і безшаром шмигнула на неї пав-
лими пазу і мурки очима.

~~Вона влізла за мила рука~~

І далі він зник ~~шмигнула~~ і зробивши
два кроки вдарив ногою в звері.

— Та знав! — заворуши-
ли кінцівки кідаючи мені на зустрі-
чю, але раптом кіт втік розбі-
гався в „метаморфозі“ а під-
пис колюче до його очей і гру-
ди, розкидала на кінці вули
зірвала йому шерсть.

Через ступеньку через ⁶⁰ кіт і другим
поступав звалює стовбур

йому у скрань.

Тоді він тигав на ліжко кров
і з розп'ятого, кривого усміхненого
дивився на неї.

— «На тобі зігнута!»

І кивнув головою на двері:

— «На двері?»

Він вискочив і через кілька хви-
лин повернувся: — «Не на ніде ніком...»

І засунув двері і сів на ліжко. — «Але
що ти тепер робиш?»

— «Де можна сховатися, щоб не
випустити на двір?»

— «У мене в коморі лавка»

— «Давай брешеш або радю!»

Він вийшов у сніг.

Тут тільки і зазвонив, що по-
позичив лямпа за дверима не-
притомна, а Фудзі сиділа в ку-

поки не вийде мертво-біла
притиснувши до грудки ризи.
Она взяла куклу з бородою і
побігла до Таті, а з сів коло
Фуззі: —

„Ти закласть дуче Фуззі?“

— „Ні. Я боюся як би ти мат-
ка... і трохи як стріла...“

Господар вернувся з старим
брезентовим.

Зі втіхав з кешені на кінці-
ци ^{перанні} і з кешені портрети.

В кешені були гроші, як і в ме-
трової і портрети з кешені —

в кешені гроші з кешені.

Портрети на портрети, а побачивши
що були гроші і кешені і кешені
портрети з кешені і кешені з кешені.
Портрети з кешені і кешені з кешені.

першій — промачув і розпоросити;
„Добай! — мене хочи твої зде-
гутах...“

Я скочу свитку і спідницю:
— „Бери ~~но~~ брезент.“
Ми винесли її по одному в
кожорі і вийшли через вікну-
нену лід, до моря. Найгріш
було з цимовою карманою, бо її при-
шлось зложити і обв'язати рушником.
Завітником карману стягнули її
в кут моря, з чистими лопатю
спину, покрили брезентом і
висинами навітря пере мітали
~~карманом~~ барабани.

— „Вам мене треба всім куде
де кобуть перебралися подальше,
А я як кобуть вийти за екорі з
пером гасити в верховні і

бу везем їх куди небудь в поле.

— „Ді!... Все роже... і без цих
ти тма. Інакше не було б. Підве-
зу, тільки згадуємо до розуму
з балакливо, а сам... до вас...
Я хвилююся подумав... Про Дурю...

— „Кі!... Прощіть мене на пер-
ший час є... — Вертай до міста.
Бережи Дурю... зкей буде коли
корисна для України людина
чиї її...“

Він стиснув мій руку.

Коли ми вернулися до хати
Там з Ольгою була кімната
завішана шпалерами на голубій.
Я чинив руки, Олячкова знала,
і сів спокійно коло Дурі.

Вона прихилилася до мене і по-
макнула до мого чуха з я

Хімія, секретом...

„Можна кіно... А чому — ти
вистава?...”

„Щоб не було занадто душно”

Вона трошки подумала —
„Мо були чехісти? — Зате
там же каварми не гуляють.”

„Чехісти душно — але ти
про це нікому нікому не спо-
відай...”

„Що ж, ма левка!... — Я ж
виросту — тоді буду стріля-
ти чехістів...”

Я притиснула її до себе!

„Душно! Люба коли ти виросте-
неш — Україна в тебе буде, несе-
мивою... Не треба буде нікого
поді стріляти... Не думай про
це...”

Де ти ~~зараз~~^{тепер} Душо?

Не збулося моє пророцтво...
Як ніколи — не засамови ~~зараз~~^{тепер}
наш край...

От ти вже виростає. Тобі
тепер дев'ять років.
Чи не розумієш ти не на твоє-
вину мову, та ще й слово
Української дитячої душі?
Чи не забула ти де живеш
у бабусі, або на деякій під-
корі?

І вишиває на шпирі оленів
Околиці. Все було спокійно.

Постригав з хат на моїх по-
вартіх наїм на найбільшій
супірку. „Тих“ не то і ставати
розширювати товарини — то
хвіст над шпир, а в котрій

риси не повинні як пафоси через
 глі. Ми — маємо ми нас —
 Таснозю, зображає у віз коно.
 Ми рахували з ними збільшення до ка-
 тини.

— « Ку, Та-но, зображає — озирає
 дучо, зображає що комп'ютери —

— « Куча ?

— « Усім за всі —

Рона заповнює рани і сумно
 анімація на торіях і мисли !

— « Боме ! —

А по зеніти ми постоїмо, пореже
 набрати більших одеті, проздук
 mid...)

Табора з Олексієм таємно з'ясувати
 і за беззастовицею казати.

— « Маємо як поспілку з сено ? — за
 ним і востереж.

„Синько! Але ж це стара
була у мене і це відома
вроджена документація із пра-
ви...

— Нащо краше!

Він вивів із образу нашої на-
перобсер, але був білий сому
метаморфоз і квітне похвалю
похвалю партарбів, що він
на нас геніальний організм зро-
бує перші шкільні посиди.

Він у фінансах іноді з'являється
переконаний і розумний. Усе в
нашій партійній організації з зручи-
ном і дитинством, як ми ще не
геніальні, крім того розбіжні.

Він зрозумів, що ми не
працюємо, а ми не застосовуємо
якщо...

Не турбуйся, мила, і зрешту
 політичеське не суди, не той час
 Не гонять мене, мила, тобто не
 можна що їм законом вважати
 і кожен не може не зостанути,
 а знову ми тут всі, разом
 і був оця і моя документи і не
 зрешту сторін написав, писав, що
 релі і продукти, які всі вже і собі
 і що всі ми для свого ужитку і
 приклад до всім нам, як ніколи.
 Не було там же для того, щоб ми
 не виступали, а небув як "спеціальні".
 Через четверте роки ми були
 з нами. Тоді ми замкнули і вважали
 мене краще.
 Ми провели із північними людьми
 чарівний і дуже приємний. Коли
 вдова і ми і зрешту всі —

Дузе потоне мене за ружу
— Маме бидо! Криво го не зис-
тиса Ово. А биде биде биде
Ане рачунае и рачунае
Ово.

Ане стана и глуми се биде биде
— биде. Ане маке ружу
Ово биде биде биде биде
Ане.

— Ово Ово?

— „У мене биде никога не биде
маке Ово.“

— „Ово Ово! Не може по-
јаме рачуна, а не и так скоро
и криво. Ово биде биде
биде. Ово биде биде биде
беру биде биде биде,
биде биде, биде биде, биде
биде биде биде биде.“

Бока захитана болов:

— „Ми би одгукисе зичко
маком... и амако?..“

— „Одгукисе би...“ — викавше и
царо.

— „Ки... ти никој б не миц про-
ти ми мени тиц оброта...“

— „Простити? — а што ти беше?..“

— „Мако... ама и Юрио, глас бме
трпачи отицме...“ — никој полова

ке миц би менсачи мене ик „мемо“

и амакоме не перуачи и би не можа...

и амакоме страз се здравачи зичкоме... 91

Ки... покаяво про ке бала каки...

Утаци и амакоме портрети почини...

и амакоме перуачи перу...

и амакоме записко ик бучо

и амакоме чикаво ик погубице про пачи...

и амакоме б амакоме ик баки пачи...

Перед добою був донос на наших
свогочисленого виступа і про те
що в лікарні летять хворі партизани.
Але квітеньська — був добрий сон
сам ось з рідних сі^{ли,} ~~близько~~
відомості про нас і, ^{про,} ~~співбав~~ ~~з~~
нашій сім'ї, ~~які були до нас~~ ~~пер~~
~~поки не вийшли з Червоної Кам'яни.~~

Меня звали. Сергей был для
всех юных и начинал организацию
в школе в 1900 г.

Зона сума з'являється

10 July, 10 p.m., Department name unknown.
This is made. 52 July 94.

Вони та бодява змислом за "вогні-
кі прабрання" не сміють людей
завжди змислом змислу...

І у них не було в дітях, розуму.
А де він міг би їх вибрати.

Там ми тма, щоб рятувати ~~жизнь~~

— „Там ми брешем — Мехітара погано.
 — „Якщо не вийдеш туди. Борошба — не така проста.
 Косені зівина на дорозі дитини ми
 Кожу колоса піднімали до селя, з
 Кожу доносили першоуринки діти.

— „Куд, юрду? Моту скільки спіди-
 цю, щоб не вважали чужі „товариші“?
 З каблу тешени небезпек — до
 Кей вертеть добри настрій...
 А всемо заперені —

Спідице, не здавайся на небезпечні
сторони — буде добрим „панкратом“
у селі як було лісно.

А лопця завтра могли задержати
 підозраючи в йому „банда“ або
 дезертира, а зідуть — Кей біломе
 приїде кому охота „постартувати“,
 але не це не могло стати у селі,
 що не оже вісі застали, зібав

«Вреша і „мислю, кутаюся“, а бо
7 тоді як вороні мають бриту го-
лівку. Але когді сяде на
вдому коню небути імпери-
заваними? але віримо „гди-гди-
Під селом зайнято го охоту з без-
численна гайопан. Оди, потім
біжні брід, ^{ста} (милі з дорозу) та
старк-хатом дорозу.

Оди зехтер радина зехтер психу-
мизеро біжніхатом за притому,
а-тому і як впадає зхотрени
зк рідку. Похатам-але зхотма
новими спозначени, так похата
позератомі селом ділов дотрп.

„Мітма Горнико! багато пос-
калів з селі? —

— „Багато дороз! Виробляють
такі що не зовсім дотрп!

Скромно забравши, ріжуть, по
 Скрипки купелі і шкелі — бе-
 руть іх погубається —

Два не / іх / по обидвіх збрав
 іх / по обидвіх під черквом

— „До вас заходять?“

— „А що вони за мене підуть!“

Нате на невіки, скромно мене
 Дура корінь похвалює на мені
 не на чин похвалює — Вони
 біже на чин чини мулять

По коротким „краще“ на ріжках, що
 в селі для піді селі, а в іху го-
 тизеті іі і чин на ми.

— „Іху похвалює похвалює —“
 і сміхула іху біже похвалює.

— „Щастя біже!“

А знаєш ти іі „немож?“

Вони біже і розповідати не можуть

і мене до тебе, до коман-
даючі, розпитуєш, чи не мають
всім же мот бути тіпер наст-
на, в якій сиртима і по лавік,
з яких утратили зв'язок.

А що ~~я~~ бачу бачу сери-
ка — то завжди з'являється
охотник спробувати, чи не
вдасться замінити відеотек-
ст на лавік і ніг і виміри
ти тачками — розпитуєш, що
там треба було знати.

Варіюлас горим серс дві —
— "ідем."

— "Мот дім що доко? — з'явля-
ється вночі."

— "кі дано" і не з'явля.

а і, коли бачу з'явля, поїде та
порноі картою з килями мотом.

Ми пішли назустріч, щоб
обійти село Бачинь. (25)
125

— Ну — розказуй —

— Уявляй собі бригаду твоїх сестер
збілих, 400-450 бачинь.

Відома кулеметів і одна гар-
мата — Кабачків дуже ма-
ло, — зустрінемось під час
останніх боїв з повстан-
цями коло Шкоди —

Одна рота поїхала з підвода-
ми на Фрунзювську, де Ка-
бачки, і як вернітсья —

підуть на зустріч з 1^ю Брига-
дою Вілсмарш — ніколи-
віж нас зрештеша —

— Там доведеться — до Кабач-
ків —

Ми ще — за нами виступає —

Вона засміється —

„Зображені — Пуршанів
агентам, також — Черка-
ський, російський агент —
Запросів з свого помічника,
кожестуватиме і конспіру-
рами, — У мене зображені. „Ска-
зав що Черкаський, в який, він має
мій конспіру” мають якийсь зми-
шлені неможливо, так що
і він, певно, зачине, опові-
дери, як би ми, своїм утратам
может, скільки ми закінчили,
як ми зображені би ми, не-
осліплює в нашім косяні з
кармашку, надіває оте-
китася — А в кобінці йому
що прийду до ^{до} його улюблених —
— „Приймається за тебе, скільки
бізнісу” в нас — Треба не

126 86

грати їм з'являється... А реб-
нам тем заучувати...

— „Кабось готувати били застаре-
Куча мені і заплата сталею ~~при~~
і похлібці росеїсти... а біжати ще
воргани балони, а ж і влітку ж
— „Завтракось плати! з'являється там
Катю, знову — А де нам треба
посидіти, Ого!“

Виникли на нелюди у кімнаті
в двох від села — ми на ти сміли
на нелюди.

Думаю, виходу на ^{чуж} білосніжний,
ахтарі підлогу, щоб скорше доб-
ратися до ~~своєї~~ ~~жовтої~~ ахтарі
і ліжко біля Фізичі і вийти з
нами стояти до вік Завтракось,
біхота Кварті і ще якийсь невели-
кий біглість повстанців.

[illegible]

Alm. 30 v. m. n. n. Alm.

В ньому, з потроєм рідкими букви-
ми та ми „Веліса“ і ~~зміною~~^{скрипкою} Браном
сидіти: Отаман Захарчук, мій
побратим — Козаченко Корнотен, —
в Кавказі був Бурхан і перекладач,
і згадують багато відомих новостан-
ців в Манах і „Буденівки“ з
великим першим зором.

At the No. 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 85

— 129 —

— „У Еммануела. Треба да работи
и на својот апостолски баптизам
така, цела група. — И ние сме таму.“

→ C maiina reptona sprutaga -
kalluge e na leisu, li dnoy bym.

— „Знаем: колкото работи, не
унижаватся прескочава през село
и водят по други пътища.“

128 23
„До мене горючо! — запрошує
Гіддато

— Не люблю ритих!

— За те я люблю корабель

Одразу ж — не знайшов кращого
мислячи про міжконтинентальні поїзди.

Нарешті відступив своє місце Олі,
а сам закрив ~~якщо~~ ^{світлодіод} з бачачими
і сім з'явився. Вона усміхнулася.

„Гіддато, бачиш, бачиш куди йдеш — від-
разу на Кубань залетим!”

Відто зупинилося. Всі стояли
серйозно і не зовсім певно стали
обговорювати ці питання, котрі
були операції.

Під руками у нас було три відділи.
Хмара був вдесяти кілометрах.
Вне швидко і швидко за нами
світло.

Звернули з мосту на невелику
дз. т.р.

~~Звер~~^{За} ні вогнища коло авто сто-
ло зби підсону, які ~~були~~ звернули
на пері добрих коней.

На огнім поїхав ^{перезавантажив} ритан — в кан-
раку Голтама, а на дз. т.р.
сіла Оля, щоб їхати до Заво-
ду З. М. ари.

Всі мовчав стиснуті її руки.

А хто знов вийшов на вулицю
і мовчав перекладаючи зорану
зліва поспівався в напрямку
Розумієш, як на мене тяжко
кіно і мабуть.

Кін обізвав бути пораненом.

~~Перез~~^{За} місцев, а синіє вогні
з глибоко закоханих в пахарику

зє милує в околицях Доломих Гру
 і мучав селянина-зв'язка з Херсонщини.
 — У село вступала ударна Група
 Єлисаветградської Реки і зустріла
 її.... Сторний — рекіст, як по-
 бачив її, так відразу скочив до
 неї конем витягави револьвер,
 але вона вискочила зза пазухи свого
 револьвера і зваличила його з ко-
 ня. Потім не вбила одного і ранила
 одного, і сама впала під градом по-
 стрілів.... Забрали її і тих на
 підвож, і повезли до Єлисаветграду.
 /Там же гірка кудьга стиснула неї
 серце...

Чи то не був часом той, що „підвож-
 за мимого тивий?...“

Спімнулася та кіт під теплом гру-
 бою...

„Я буду боротись і загину...
Я це знаю... і цього хочу...“
Помагай тобі — горюх, біг-
лий товаришу!....

~~То думав, що чужинцю і гонимому;
ти, що свиніти ти — калити б і рости;
що на чужих моїх, позірне мити,
і екзотичне свих (а втом зана мерти) —
Біла думка ти мери.~~

~~І кажи ти — серед узлам оди...
і змано перо (б. бескомуністично),
що біла мери і абор, „Морзет мита-
шнєт і узлам по мрежєт на забаме.~~

